

Op te bergen
in de band van
5 oktober 2005

*de leden van de commissie wordt
verzocht hun eventuele opmerkingen
binnen acht dagen na ontvangst aan
de commissiegriffier mede te delen.*

Verslag

**van de vergadering van de Statencommissie
Bestuur, Financiën en Economie**

---

gehouden op 14 september 2005

INHOUD

Opening	3
Mededelingen	4
Vaststelling agenda	4
Verslag vergadering 22 juni 2005	4
Ingekomen stukken	4
Rondvraag	5
IPO-aangelegenheden	5
Brief van GS van 19 juli 2005 inzake Risicokaart Drenthe	5
HRM-beleid provincie Drenthe en Proces van organisatieontwikkeling	7
Brief van GS van 14 juli 2005 inzake Promotiecampagne Da's Nou Drenthe!, fase II	11
Brief van 14 juli 2005 inzake Tweede helft aanjaagsubsidie 2005 VVV Drenthe Plus en Marketing Drenthe Plus	11
NORT-consulent	16
Brief van GS van 1 september 2005 inzake Pilot Westerveld	20
Statenstuk 2005-196: Financieringsstatuut provincie Drenthe	25
Statenstuk 2005-196: Wijziging legesverordening provincie Drenthe 1998	26
Statenstuk 2005-197: Verordening rechtspositie gedeputeerden, staten- en commissieleden	27
Statenstuk 2005-198: 5e wijziging Begroting 2005	29
Sluiting	29
Toezeggingen	31

STATENCOMMISSIE BESTUUR, FINANCIËN EN ECONOMIE

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie, gehouden op 14 september 2005 in het provinciehuis te Assen

Aanwezig:

H. Zomer (voorzitter)
H. Baas (ChristenUnie)
L. Bomhof (VVD)
A.H.J.Dohle (VVD)
A. Haar (D66)
A. Huizing (PvdA)
S. de Jong (CDA)
C. Kloos (Drents Belang)
J. Langenkamp (GroenLinks)
H.P.K.M. Looman (PvdA)
mevrouw A.H. Mulder (CDA)
mevrouw N. Nieuwenhuizen (OPD)
J.G. van Pijkeren (Fractie-de Jong)
G. Roeles (VVD)
E.A. Rougoor (PvdA)
J.P. Sluiter (D66)
E.R. Veenstra (PvdA)
A. Wendt (ChristenUnie)
mevrouw K. Westerkamp-Exoo (CDA)

Verder aanwezig:

A.L. ter Beek (Commissaris van de Koningin)
mevrouw T. Klip-Martin (VVD, gedeputeerde)
J.H. Schaap (PvdA, gedeputeerde)
E.H.C. van der Laan
mevrouw J. Stapert (commissiegriffier)

Afwezig:

F.A.J. Harleman (GroenLinks)
H. Holman (CDA)
M.H. Jakobs (PvdA)
R.E. Pot (PvdA)

1. Opening

De VOORZITTER opent de vergadering (14.00 uur) en heet allen hartelijk welkom op deze eerste vergadering na de vakantie. Hij hoopt dat iedereen voldoende gemotiveerd is om het politieke werk weer op te pakken.

Hij heet de nieuwe leden van de commissie hartelijk welkom.

2. Mededelingen

De VOORZITTER deelt mee dat bericht van verhindering tot het bijwonen van de vergadering is ontvangen van de heren Harleman, Holman, Jakobs en Pot.

De heer Swierstra zal worden vervangen door de heer Schaap.

Vervolgens heet hij de heer Jannes Bos welkom, die vanaf 1 oktober mevrouw Stapert vervangt, die met sabbatical gaat. Mevrouw Stapert wenst hij een plezierige tijd toe.

3. Vaststelling van de agenda

De VOORZITTER deelt mee dat de fractie van het CDA heeft verzocht om behandeling van agendapunt 13 in een volgende vergadering.

Met deze wijziging wordt de agenda vastgesteld.

4. Verslag vergadering 22 juni 2005

Het verslag wordt conform het ontwerp vastgesteld.

5. Ingekomen stukken

Besloten wordt de stukken conform de voorgestelde behandeling af te doen.

De VOORZITTER deelt mee dat hedenmorgen een e-mail is ontvangen waarin de heer Ooms van Marketing Drenthe vraagt in de vergadering van 19 oktober een toelichting te mogen geven op de opbouw en voortgang van fase II van de promotiecampagne "Da's nou Drenthe!"

Omdat de brief van GS hierover vandaag wordt behandeld, komt die toelichting als mosterd na de maaltijd. Daarom stelt spreker voor op dit moment niet op dit verzoek in te gaan.

De heer LANGENKAMP heeft de indruk dat de heer Ooms het plan wil toelichten. Dat kan toch nog wel?

De VOORZITTER leest de inhoud van de e-mail voor en laat de commissie bij stemming bepalen of het verzoek zal worden gehonoreerd.

De heer HAAR lijkt het beter hierover te stemmen na behandeling van agendapunt 10.

De heer BOMHOF lijkt het, wanneer de heer Ooms toch in de gelegenheid wordt gesteld in de volgende vergadering een toelichting te geven, beter de behandeling van punt 10 ook in die vergadering te laten plaatsvinden. Besluit de commissie anders dan wordt het punt vandaag besproken en hoeft de heer Ooms niet te komen.

De heer LOOMAN dringt erop aan agendapunt 10 gewoon te behandelen, ongeacht de uitkomst van de stemming.

De VOORZITTER wijst erop dat de agenda inmiddels is vastgesteld en dat punt 10 dus in behandeling komt.

Vervolgens besluit de commissie met handopsteken de heer Ooms de gelegenheid te geven het plan toe te lichten.

6. Rondvraag

Geen sprekers.

7. IPO-aangelegenheden

De heer VEENSTRA merkt op dat in de algemene vergadering van 27 september, die in Assen wordt gehouden, wijzigingen in het jaarplan kunnen worden voorgesteld. Hij verzoekt de fracties gewenste wijzigingen bij hem te melden.

8. Brief van GS van 19 juli 2005, kenmerk 28/5.12/2005006593, inzake Risicokaart Drenthe

De heer BAAS zegt dat zijn fractie niet uit ergernis om agendering van deze brief heeft gevraagd, maar gewoon wil horen hoe het proces is gelopen. Zijn fractie heeft hierover ook geen schriftelijke vragen gesteld, zij heeft haar verzoek om agendering alleen maar toegelicht.

Het is goed dat de risicokaart er is en dat burgers worden geïnformeerd over de mogelijke risico's in hun omgeving. Maar in het licht van de bestrijding van het terrorisme vraagt spreker zich af of het wel wijs is de uitgebreide kaart met vermelding van het gebied waarbinnen calamiteiten nog effect hebben, op internet te zetten. Zijn er geen andere mogelijkheden om de burgers adequaat te informeren? Heeft een risicoanalyse plaatsgevonden voor de kaart werd gepubliceerd?

De heer SLUITER kan het betoog van de heer Baas volledig onderschrijven.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN doet dit ook, maar vraagt zich bovendien af of burgers die in de nabijheid wonen van een object dat gevaar kan opleveren, al niet op de hoogte zijn. Volgens de Wet openbaarheid bestuur (WOB) moet dit, maar er moet ook rekening worden gehouden met de mogelijkheid van terrorisme. Daartussen zal een afweging moeten worden gemaakt.

De heer VAN PIJKEREN vraagt zich af of kwaadwillenden ook niet langs andere wegen dan de risicokaart van de ligging van bepaalde objecten op de hoogte kunnen komen, waardoor het niet publiceren niet wil zeggen dat geen aanslagen kunnen worden voorbereid. Niet publiceren is dan geen oplossing.

De heer KLOOS waardeert het dat dit punt op de agenda staat, maar de door hem ontvangen toelichting bestaat uit een leeg blaadje.

Hij complimenteert het college en de ambtenaren met het feit dat Drenthe de eerste provincie is die de risicokaart in gebruik kan nemen. De provincie is zelfs binnen het toegekende budget gebleven. De kaart is een prima instrument om richting de burger, die met een muisklik op de digitale kaart kan bekijken hoe het er in zijn direct omgeving bij staat, te communiceren. Hij gaat ervan uit dat het ontwikkelen van het risico-informatiesysteem net zo snel zal gaan.

De heer BOMHOF wijst er op dat het bericht dat de effecten van de kaart worden gehaald, de vraag oproept of er daarna nog wel sprake is van een risicokaart, of alleen van een kaart waarop bedrijven staan.

De bedrijven die op de kaart staan, hebben vergunningen en in die vergunningen zijn de risico's opgenomen, behalve de al geaccepteerde risico's, die voor rekening van de burgers zelf komen. Het is dan niet veel anders om achter een dijk te wonen dan in een vliegtuig of auto te stappen. De bedrijven die op de risicokaart staan, hebben allemaal een milieuvergunning met goed toezicht, maar bij een maximaal ongeval kunnen er voor burgers die binnen een bepaalde straal wonen, problemen ontstaan. Als de effecten van de kaart worden gehaald, kan de burger altijd nog bij de gemeente informeren wat de situatie is. Een beetje terrorist kan dit ook doen en krijgt dan precies dezelfde informatie.

De heer VEENSTRA vindt het goed dat de kaart er is. De openbaarheid ervan leidt aan de ene kant misschien tot verkeerde gedachten, maar aan de andere kant juist tot waakzaamheid. Het laatste vindt sprekers fractie voorlopig belangrijker.

Mevrouw WESTERKAMP vindt deze kaart belangrijk, omdat nu bij rampen meteen duidelijk is wat er aan de hand is. Het is goed dat de provincie open is tegenover haar inwoners; die inwoners hebben daar ook recht op. Het open communiceren wekt en bestendigt vertrouwen. De inwoners van Drenthe hebben er recht op ook via de digitale snelweg kennis te kunnen nemen van waar de risico's zijn.

De heer LANGENKAMP vindt het een logisch gevolg van alle procedures dat de kaart openbaar is. Dat de minister achteraf bedenkingen heeft, kan ertoe leiden dat er nog iets verandert, maar eigenlijk moet niet gezwicht worden voor de suggestie dat misbruik kan worden gemaakt van deze openbare kaart. Bovendien komt iemand die dat wil ook wel op een andere manier achter de gegevens. GroenLinks houdt vast aan de openbaarheid.

De heer TER BEEK dankt het presidium voor agendering van dit agendapunt aan het begin van de vergadering. Dit stelt hem in staat straks naar Den Haag te vertrekken voor het bestuurlijk overleg van het Noorden met de regering.

De aanleiding voor de risicokaart was de vuurwerkramp in Enschede. Toen ontstond het besef dat de burger er recht op heeft te weten welke risico's hij loopt in zijn woon- en leefomgeving. Het Ministerie van BZK heeft deze kaart in nauwe samenspraak met het IPO opgezet, omdat al snel duidelijk werd dat de provincie de beheerder van de risicokaart zou worden, terwijl de gemeenten en andere instellingen de gegevens zouden moeten leveren.

Om te voorkomen dat elke provincie haar eigen weg zou gaan, is samen met BZK een zogenaamde model-ricocarta ontwikkeld. De eerste versie daarvan is opgenomen in het rapport PRK25 uit februari 2002, in welk rapport is aangegeven wat op de risicokaart getoond moet worden. Dat zijn locaties van gevaarlijke installaties - het betreft een 18-tal categorieën, variërend van een kruitfabriek tot een LPG-station - de routes van gevaarlijke stoffen en de effectafstanden van de risico-objecten. Gaandeweg groeide bij BZK, mede op basis van AIVD-adviezen, het idee dat het niet verstandig was ook de effectafstanden te tonen. De gezamenlijke provincies hebben daarover met BZK gesproken en er is ook door CvdK's met de minister gesproken, maar het verschil van mening hierover bleef. De provincies, daarin ondersteund door de burgemeesters, bleven van mening dat de burger er recht op had om via Internet kennis te kunnen nemen van de effectafstanden van de objecten. Het overleg met BZK en de minister heeft niet tot overeenstemming geleid, maar heeft de provincies ertoe gebracht te zeggen dat de minister dan maar moet zeggen dat het niet mag.

Afgelopen vrijdag is in het Kabinet een ontwerp-wetwijziging aan de orde geweest, die nu bij de Kamer ligt. Het betreft een wijziging van artikel 6a van de Wet rampen en zware ongevallen (WRZO). In die wetwijziging krijgt de minister de bevoegdheid om met een ministeriële beschikking te komen. De minister wil die wijziging per 1 januari 2006 laten ingaan, maar die wetwijziging moet nog wel door de beide Kamers behandeld worden. Als die wijziging er op 1 januari is en er komt een ministeriële beschikking dat de kaarten in die zin moeten worden bijgesteld dat de effectafstanden verwijderd moeten worden dan zal dat gebeuren. Technisch is dat een heel simpele handeling, maar tot dat moment blijft de kaart zoals die is, inclusief effectafstanden. Daarna zullen op de kaart alleen nog de locaties van de verschillende objecten te zien zijn en de routes waarlangs gevaarlijke stoffen worden vervoerd.

Spreker accepteert de handelwijze van BZK als een feit en spreekt daarover geen oordeel uit, maar het blijft natuurlijk zo dat iedere anonieme bezoeker van de kaart ook bij het gemeentehuis de effectafstanden te zien kan krijgen. Op basis van de vergunningen die verstrekt zijn, moet die informatie gegeven worden.

Terwijl de overheid volgens het verdrag van Århus uit 2002/2003, dat op 14 februari 2005 in Nederland in werking is getreden, een actieve informatieplicht heeft, is er na wijziging van de kaart nog slechts sprake van passieve informatie.

TWEEDE TERMIJN

De heer BAAS dankt de heer Ter Beek voor dit achtergrondverhaal. Hij vraagt of bij het maken van de kaart ook de afweging is gemaakt of de risicoafstand wel vermeld zou moeten worden. Iedere burger kan immers bij zijn gemeentehuis opvragen wat voor hem van belang is om te weten. Is er wel in alle gevallen wel sprake van een need-to-know?

Omdat de gegevens al een half jaar op de kaart staan, heeft het weinig zin die er nu nog af te halen. Is dat aspect van het verhoogde risico na 11 september 2001 nog een punt van discussie geweest?

De heer LANGENKAMP erkent dat het de heer Ter Beek niet past een oordeel te geven over BZK, hoewel de politieke partijen daarover wel een oordeel kunnen uitspreken. De provincie Drenthe zou kunnen overwegen de Raad van State een uitspraak over deze kwestie te vragen.

Mevrouw WESTERKAMP roept de fracties op via hun geestverwanten in de Tweede Kamer ervoor te zorgen dat de wetwijziging niet wordt aangenomen.

De heer TER BEEK begrijpt het enthousiasme van de heer Langenkamp als het gaat om de voorttrekkersrol van Drenthe, maar in dit project trokken de provincies gezamenlijk op en dat moet bij elke volgende stap dan ook maar gebeuren.

Mevrouw Westerkamp heeft gelijk dat de fracties hun eigen politieke kanalen nog kunnen benutten om de wetwijziging niet doorgevoerd te krijgen.

De PRK25 is van februari 2002, een halfjaar na de ramp van 11 september in New York. Kennelijk is er bij BZK sprake van enig voortschrijdend inzicht met betrekking tot de mogelijke risico's die verbonden zijn aan publicatie van de risicokaart inclusief effectafstanden. Naar sprekers mening is er sprake van koudwatervrees, want een terrorist die wat wil, heeft die risicokaart niet nodig.

Drenthe wacht de uitkomst van de behandeling van de wetwijziging af en zal zich keurig aan de wet houden.

De VOORZITTER constateert dat de commissie in grote meerderheid instemt met het beleid van het college.

(De heer Ter Beek verlaat de vergadering.)

9. HRM-beleid provincie Drenthe en Proces van organisatieontwikkeling

Mevrouw KLIP zegt dat het bij het HRM-beleid gaat om het managen van menselijk kapitaal. In de CAO 2002-2003 van de provincies is afgesproken dat een aantal regelingen zou worden geharmoniseerd en gemoderniseerd. Het instrumentarium voor het personeelsbeleid is beschreven in vier relatief dikke stukken, waarvan een leesbare notitie is gemaakt, die de commissieleden uitgereikt zullen krijgen.

Het belangrijkste onderdeel van de CAO 2002-2003 is de FuwaProv, de functiewaardering provincies: de 12 provincies gaan één systeem van het beschrijven en waarderen van functies toepassen. Verder zijn de aanloop- en uitloopschalen afgeschaft; er wordt nu nog slechts met 18 schalen gewerkt. De werknemers worden aangesteld in algemene dienst met daaraan gekoppeld de functiecontracten. Daarnaast zijn de periodieken afgeschaft en zal er veel bewuster en flexibeler worden beloond, waaraan een heel traject van gesprekken en beoordelen vastgeknoopt wordt. En tenslotte is er nog de loopbaanscholing en het mobiliteitsbeleid. Al die punten zijn inmiddels geïmplementeerd en nu vraagt het college zich af hoe dit past in de strategische visie op het HRM-beleid. Het zijn immers instrumenten om een veel breder doel te bereiken. Dat bredere doel wordt gevormd door richting, ruimte en resultaat.

Bij de richting gaat het erom dat medewerkers zich actief kunnen richten op de eigen ontwikkeling, maar dat zij ook flexibel inzetbaar moeten zijn en dat zij doelgericht moeten werken in de richting die de organisatie met haar beleid wil gaan.

Bij de ruimte gaat het om het competentie management. Het gaat daarbij om houding, gedrag, kennis en vaardigheden die voor een functie nodig zijn.

Dan is er nog het hele traject van loopbaanontwikkeling met aan de ene kant mobiliteit en aan de andere kant scholing.

Er komen organieke functiebeschrijvingen, dus ongeacht het beleidsveld waarin men werkzaam is, en de provincie is van 350 naar 100 functies teruggegaan.

Medewerkers krijgen een contract in een bepaalde functie voor een periode die varieert van drie tot vijf jaar en na afloop van dat contract, kan het verlengd worden of kan men ergens anders een contract krijgen, hetzij in dezelfde functie of misschien een functie hoger.

Bij het resultaat gaat het om het belonen en beoordelen. Beoordeling gebeurt op basis van de competenties en de prestaties die iemand geleverd heeft via een cyclus van jaargesprekken en het belonen geschiedt via een vast structureel salaris waar, afhankelijk van de prestaties per jaar 1, 3 of 6% bijkomt, een variabel incidenteel gedeelte wanneer dat jaar een bijzondere prestatie is geleverd en een discretionaire beloning ingeval van een heel specifiek aspect, dit alles op basis van de functiezwaarte en de werkresultaten en de doorgemaakte ontwikkeling.

Hiertoe is overgegaan omdat organisatie en personeel een wederzijdse afhankelijkheid hebben. Organisatie en personeel dienen gericht te zijn op ontwikkeling en resultaat en dienen in evenwicht te zijn met zowel de werkgevers- als de werknemersdoelen.

In het bedrijfsleven is dit HRM-beleid al veel langer gemeengoed. Binnen het huis van Thorbecke zijn de provincies echter wel voorlopers, want gemeenten en Rijk hebben deze stap nog niet gemaakt.

Nu alle afspraken op papier staan, kan geconcludeerd worden dat de infrastructuur er ligt en de provinciale organisatie met de feitelijke implementatie bezig moet gaan. Jaargesprekken moeten normaal worden, het personeel moet in staat worden gesteld zijn competenties te verhogen en zijn verlangens kenbaar te maken.

Er moet een veel strategischer personeelsbeleid komen in verband met de vergrijzing en er moet sprake zijn van een flexibele inzet van mensen. Op verzoek van de OR gaat een onderzoek van start naar het functiegebouw: hoeveel functies in schaal 10 of 13 heeft Drenthe in vergelijking met andere provincies? Het sluitstuk - dit komt binnenkort in het college aan de orde - is het omgaan met de veranderingen en dat omvat een reorganisatiestatuu, een sociaal statuut en functiecontracten. Over een jaar wil het college het nieuwe beleid geïmplementeerd hebben en over drie jaar moet duidelijk zijn of het allemaal volgens plan werkt.

De heer ROUGOOR vraagt of er naar de mening van het college sprake is van evenwicht tussen werkgevers- en werknemersbelangen en hoe het OR hierover denkt.

Mede gelet op de nieuwe eisen is het nodig een culturomslag te maken voor het personeelsbestand. Hoever staat het daarmee?

Mevrouw MULDER is blij met de toelichting. Het personeel kan op hetzelfde niveau blijven werken en promoveren, maar is ook nagedacht over demotie? Hoe denkt de gedeputeerde daarover?

De heer BAAS vraagt of ook het personeel van aan de provincie gelieerde organisaties onder dit nieuwe beleid valt. Kan ook iets gezegd worden over het draagvlak onder het personeel?

De heer LANGENKAMP stelt de toelichting op prijs, maar meent dat die ook wel schriftelijk had gekund. Omdat het allemaal uitvoeringszaken betreft, is hem niet duidelijk of hij als statenlid hierover een oordeel kan vellen.

De heer SLUITER vindt het verhaal duiden op een modernisering van het personeelsbeleid, die past in deze tijd. Het is goed dat het aantal functies daalt van 350 naar 100. Hij vraagt zich wel af wat de kosten van dit hele proces zijn en wat de invoering van dit nieuwe HRM-beleid per saldo betekent.

Mevrouw KLIP meent dat een statenlid zeker een oordeel over de toelichting mag hebben, want die geschiedt op verzoek van de staten. Het personeelsbeleid is zeker in het dualistisch systeem een bestuurlijke verantwoordelijkheid, maar daarom is het voor de staten nog wel interessant. Zij hoopt dat haar mondelinge toelichting toch iets meer duidelijk maakt dan de folder.

Het instrumentarium is klaar en nu kan met de cyclus van de jaargesprekken begonnen worden. Het gaat om een CAO uit 2002 en dat duidt er al op dat bij de verdere uitwerking OR en Georganiseerd Overleg uitvoerig betrokken zijn geweest. Die instanties zijn akkoord met wat nu voorligt. Daarnaast is er binnen de afdelingen veel over het nieuwe beleid gesproken.

Bij flexibiliteit hoort zeker ook demotie. Op het moment dat iemand niet functioneert terwijl hem wel alle mogelijkheden zijn geboden en aan alle afspraken is voldaan, behoort demotie de mogelijkheden.

De heer BOMHOF wijst erop dat demotie ook kan inhouden dat oudere werknemers minder gaan werken en dus minder betaald krijgen. Is daar ook in voorzien?

Mevrouw KLIP bevestigt dit.

Het nieuwe beleid geldt alleen voor werknemers binnen de provinciale organisatie.

Het antwoord op vraag wat de financiële gevolgen zijn, zal aan het verslag worden toegevoegd. Het nieuwe HRM-beleid is de implementatie van CAO-afspraken en is niet bedoeld als bezuinigingsoperatie.

De heer SLUITER vraagt of de financiële gevolgen dan niet in beeld zijn geweest. Zijn die geen item in het HRM-beleid?

Mevrouw KLIP zegt dat die geen item waren in het HRM-beleid waren. Natuurlijk heeft het college wel een idee van de financiële gevolgen, maar spreekster kan die nu niet tot in de details opnoemen. Zij herhaalt dat de CAO-afspraken het uitgangspunt waren.

Het instrumentarium is erop gericht dat het personeel zich gelukkig voelt binnen de organisatie en dat met die organisatie de gestelde doelen worden bereikt. De organisatieontwikkeling heeft puur betrekking op de eigen provinciale organisatie. De provincie moet zich voortdurend afvragen of zij nog wel een overheidsorganisatie is die voldoet aan de wensen en eisen van de samenleving, een samenleving die niet alleen meer bestaat uit de provincie Drenthe, maar uiteindelijk zelfs uit de EU.

In 1996-1997 is de provincie overgestapt op het eendienstenmodel en sinds die tijd is er voortdurend op gelet of nog wel aan de eisen van de buitenwereld werd voldaan. Er is een hele stapel onderzoeksrapporten geschreven, waaruit vele visies bleken. Daar is in de loop der jaren wel wat mee gedaan, er zijn trajecten gestart en trajecten afgerond, maar er is niet heel structureel gekeken naar wat voor organisatie de provincie eigenlijk zou moeten willen zijn. Maatstaf had tot doel de stafafdelingen te reorganiseren, omdat de ondersteuning van het college en de productgroepen beter moest worden.

Dit voorjaar heeft het college besloten Maatstaf een pas op de plaats te laten maken. De redenen waren dat het college er niet van overtuigd was dat dit traject het soelaas bood voor de geanalyseerde problemen en dat het draagvlak binnen de organisatie voor Maatstaf een groot probleem was. Maatstaf wordt nu opgenomen in een breder traject van puur visieontwikkeling: wat voor organisatie wil de provincie naar de toekomst toe zijn. Allerlei provincies zijn met dit traject bezig. Overijssel heeft het al achter de rug, Noord-Holland zit er middenin en het Ministerie van BZK werkt aan een nota over het middenbestuur. De provincie van vroeger, een beleidsvormende en controlerende provincie, moet veranderen in een organisatie die samen met andere partners ontwikkelingen in gang moet zetten. Dit college heeft via het ontwikkelen van programmamanagement al inhoud gegeven aan het samen met anderen werken, maar de visie is nog niet echt breed geformuleerd.

De al lopende trajecten van programmamanagement en het revitaliseren van een aantal afdelingen, zullen niet overgedaan worden, maar de veranderende omgeving moet wel tot uiting komen in het collegeprogramma en vervolgens moet de ambitie van het collegeprogramma uitgevoerd worden door een organisatie die daartoe ook werkelijk in staat is. Op een enkel punt zal daarvoor de werkwijze of het gedrag moeten veranderen en ook het bestuur zelf zal moeten nagaan of het zich naar de buitenwereld toe niet anders op moet stellen. Dat proces van visieontwikkeling is gisteren gestart. Helaas is daarvoor

een stuurgroep nodig, maar bij dit traject is het zaak snelheid te koppelen aan zorgvuldigheid. Een extern bureau zal een aantal mensen wat vragen stellen en daaruit moet een plan van aanpak resulteren dat uiterlijk medio november klaar is. Dan gaat een aantal parallelle trajecten van start, bijvoorbeeld over de vraag wat nu eigenlijk integraal management is. Volgens planning kan dan volgend jaar zomer daadwerkelijk met de nieuwe werkwijze gestart worden.

Het gaat er niet om dat het bestuur weer zo nodig wil reorganiseren, het gaat erom dat kritisch wordt bekeken of met de manier waarop gewerkt wordt de producten worden geleverd waar de buitenwereld om vraagt. Als dan op enkele plekken wat aan de structuur moet gebeuren, zal dit uitsluitend een hulpmiddel zijn om de andere manier van werken te faciliteren. Mevrouw Edde Heijting, die voor de begeleiding en ondersteuning zorgt, zal praten met een aantal managers en groepjes personeelsleden en vooral ook met externen, dus gemeenten en organisaties waarmee de provincie te maken heeft, bijvoorbeeld de Kamer van Koophandel. Het bestuur hecht er sterk aan dat zij ook met een aantal statenleden kan praten, omdat ook statenleden klant zijn van de provinciale organisatie. Op woensdag 12 oktober is zij van 17.30 uur tot 19.30 uur aanwezig, wanneer bijna alle fracties op het provinciehuis vergaderen. Zij wil dan graag met een of twee vertegenwoordigers van elke fractie spreken. Spreekster vraagt hiervoor medewerking.

De VOORZITTER wijst erop dat op die dag ook een cursus is gepland voor het lezen van de begroting.

Mevrouw KLIP zegt dat minstens zo nuttig te vinden en daarom een andere datum te zullen zoeken. Zij dringt er nogmaals op aan dat de fracties via de griffie laten weten wie aan het gesprek willen deelnemen. Het college hecht zeer aan een grote deelname.

De heer BOMHOF complimenteert de gedeputeerde met het heldere betoog over de uitvoering. Hij hoopt dat de commissie over het vervolg net zo helder op de hoogte wordt gehouden, desnoods schriftelijk.

In Drents Plateau zegt de gedeputeerde dat in 2008 de grijze golf het provinciehuis gaat verlaten. Op de personeelslasten ligt een taakstelling van € 1 miljoen in vier jaar. Spreker hoopt dat de nieuwe staten desondanks de mogelijkheid hebben een open discussie te voeren over een vermindering van personeel en taken en dat daarvoor niet een blokkade wordt opgeworpen door vertrekkend personeel te vervangen. Bij de verdere uitwerking van de visie zal dus rekening moeten worden gehouden met een vermindering van het aantal personeelsleden.

De heer ROUGOOR vraagt naar de status van de taakstelling van € 1 miljoen. In hoeverre wordt daarnaast de cultuurontwikkeling bij de organisatieontwikkeling meegenomen?

De heer LANGENKAMP merkt op dat het nu eigenlijk niet om een bezuinigingstaakstelling gaat. Wat de gedeputeerde nu voorlegt heeft met de uitvoering te maken en daar hoeven de staten geen oordeel over te hebben. Maar over de bezuinigingen zijn al afspraken gemaakt.

Mevrouw MULDER meent dat altijd bekeken moet worden of voor bepaalde functies wel nieuwe mensen nodig zijn. Als het college hier terughoudend mee omgaat, heeft haar fractie daar absoluut geen problemen mee.

Mevrouw KLIP bevestigt de mening van de heer Langenkamp dat het uitgangspunt niet is een bezuinigingsoperatie. De toezegging dat er in 2007 € 1 miljoen zal zijn bezuinigd, staat nog steeds.

De uitvoering is een bestuurlijke verantwoordelijkheid, maar spreekster hecht eraan de staten op cruciale momenten in te lichten.

In 2008 en de daaropvolgende jaren zal een grote uitstroom van oudere werknemers plaatsvinden en eigenlijk moet altijd kritisch bekeken worden of een vrijkomende functie op dezelfde manier opnieuw moet worden ingevuld. Het proces van organisatieontwikkeling kan daarbij een hulpmiddel zijn.

Spreekster wijst erop dat Drenthe relatief weinig jongeren in dienst heeft, terwijl het voor elke organisatie van belang is dat haar personeelsbestand bestaat uit een mix van leeftijden en geslacht. Het moet nóg meer dan nu voor jongeren aantrekkelijk worden om bij de provincie Drenthe te komen werken. Als die jongeren dan na een jaar of acht vertrekken om elders carrière te maken dan bewijzen zij dat werken bij Drenthe niet alleen aangenaam is maar ook een pluspunt op het CV.

De heer BOMHOF wijst erop dat het feit dat vanaf 2008 veel mensen gaan vertrekken een unieke gelegenheid is om nog eens een takendiscussie te voeren.

Mevrouw KLIP zegt dat alle aspecten meegenomen zullen worden.

Bij de organisatieontwikkeling zal ook worden gelet op houding en gedrag, een aspect dat anderen "cultuurontwikkeling" noemen.

TWEEDE TERMIJN

Mevrouw NIEUWENHUIZEN vraagt of het college een probleem voorziet bij het aantrekken van jongeren voor de plaatsen die straks openvallen.

Mevrouw KLIP ziet dit niet als een probleem. Zij heeft alleen willen aangeven dat de verhouding tussen jong en oud op dit moment een beetje scheef is.

De VOORZITTER constateert dat de commissie dit onderwerp voldoende besproken acht.

10. Brief van GS van 14 juli 2005, kenmerk 28/5.8/2005006594, inzake Promotiecampagne Da's Nou Drenthe!, fase II

Brief van 14 juli 2005, kenmerk 28/5.9/2005006203, inzake Tweede helft aanjaagsubsidie 2005 VVV Drenthe Plus en Marketing Drenthe Plus

De heer BOMHOF zegt uit de stukken die bij de statengriffie ter inzage lagen, te hebben opgemaakt dat er na 2007 een behoorlijk exploitatietekort dreigt bij de VVV Drenthe Plus en dat allerlei voorzieningen zijn bedacht om dat tekort nul te laten zijn. Spreker twijfelt aan het realistische gehalte van die voorzieningen en daarom vraagt hij het college volgend jaar te rapporteren over de voorgenomen bezuinigingen.

De gemeente Meppel doet niet mee met de VVV Drenthe Plus maar profiteert wel van alle promotieacties. Hij vraagt het college bij Marketing Drenthe Plus erop aan te dringen goed na te gaan of Meppel niet toch bij de gezamenlijke VVV's kan worden betrokken.

Tot sprekers verwondering ontbreekt in het verhaal van Marketing Drenthe Plus een planning van deelactiviteiten. Het verhaal is bovendien niet realistisch vanwege het ontbreken van geldmiddelen en menskracht. Wie betaalt nu wat? Is het verhaal van Marketing Drenthe Plus wel op grond van de bepalingen in de ASV afrekenbaar?

Het verhaal over fase II van de promotiecampagne ziet er goed uit, maar de vraag blijft of het bedrijfsleven wel voldoende bij de voorbereiding van alle activiteiten is betrokken. Indien dit wel het geval is, hoeft er geen angst te zijn dat het bedrijfsleven straks niet meedoet.

Het promotieplan is in belangrijke mate opgesteld door de heer Ooms in samenwerking met het toezichthoudend college van Marketing Drenthe Plus, maar onduidelijk is hoe het bedrijfsleven daar van tevoren bij betrokken was. Als er een raad van advies was, met daarin ook een vertegenwoordiger van het bedrijfsleven, zou de inbreng van het bedrijfsleven veel beter gewaarborgd zijn.

Spreker dringt er bij de gedeputeerde op aan goed op te letten bij de voorbereiding van een volgende fase III en daarbij vooral aandacht te vragen voor een inbreng van het bedrijfsleven. Dit zou gerealiseerd kunnen worden door het instellen van een raad van advies bij Marketing Drenthe Plus.

De heer WENDT vraagt hoe zeker de cofinanciering vanuit de markt van fase II van D'as nou Drenthe! is. Als die cofinanciering zeker is, wijst dit op een breed draagvlak.

Met betrekking tot de VVV Drenthe Plus en Marketing Drenthe Plus sluit spreker zich aan bij de opmerkingen van de heer Bomhof.

Mevrouw MULDER is blij dat er nu vaart wordt gemaakt met de promotie, maar sluit zich aan bij de door de heer Bomhof gemaakte kritische opmerkingen. Misschien kan wat meer op de oudere gezinnen en de buitenlandse toeristen worden gemikt, want dat zijn voor Drenthe belangrijke doelgroepen. Drenthe moet proberen op voorsprong te komen en te blijven.

De heer LOOMAN constateert dat het NNBT-debacle ook in de toeristische bedrijfstak zelf zijn sporen heeft nagelaten. Het opbouwen van een nieuwe organisatie gaat met horten en stoten en het vertrouwen van het bedrijfsleven in die nieuwe organisatie moet nog groeien. Maar vergeleken met anderhalf jaar geleden moet nu geconstateerd worden dat het allemaal de goede kant uitgaat. Ook de provincie werkt goed mee, wat alleen al blijkt uit het feit dat GS slechts een maand nodig hadden om met het eerste promotieplan in te stemmen.

Het gaat er nu om of het bedrijfsleven zelf er vertrouwen in heeft, omdat alleen dan de cofinanciering van de grond kan komen. Het bedrijfsleven wacht nu vooral af of er voor hen iets goed in de plannen zit en wil dan wel meebetalen, in plaats van vooraf mee te praten over de plannen.

De heer BOMHOF wijst erop dat dit komt omdat het bedrijfsleven niet structureel in Marketing Drenthe Plus is vertegenwoordigd en dus niet van tevoren kan aangeven waaraan het behoefte heeft.

De heer LOOMAN meent dat het bedrijfsleven uiteraard naar zijn behoeftes moet worden gevraagd, maar dat het ook wel een spiegel kan worden voorgehouden van wat zou kunnen.

Men is op de goede weg en daarom moeten de staten Marketing Drenthe Plus de mogelijkheid geven de komende tijd voortvarend verder te werken.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN sluit zich aan bij de vragen over de cofinanciering door het bedrijfsleven, de exploitatie van VVV Drenthe Plus en het niet meedoen van Meppel. Marketing Drenthe Plus moet het vertrouwen krijgen want na het NNBT-debacle moest de hele promotie uit een diep dal komen.

De heer LANGENKAMP leest in de brief van het college dat, omdat zowel VVV Drenthe Plus als Marketing Drenthe Plus inmiddels aan de voorwaarden voldoen, de tweede helft van de aanjaagsubsidie 2005 kan worden toegekend. Spreker gaat ervan uit dat het college bij het controleren hiervan onder andere is uitgegaan van de in het amendement van de VVD geformuleerde voorwaarden. Hij is het met de heer Bomhof eens dat in 2007 goed bekeken moet worden hoe het financieel geregeld is.

Er is altijd uitgegaan van een scheiding tussen de VVV Drenthe Plus en de promotie. Dit betekent dat beide stichtingen niet een gezamenlijke directeur moeten hebben.

Een andere reden om nu pas het tweede deel van de subsidie te verstrekken, was de mediacampagne. Het college meldt in het uitgewerkte rapport meer zicht te krijgen op de prestaties. Er wordt van het bedrijfsleven € 685.0000,- aan cofinanciering verwacht. Is dit bedrag al toegezegd?

De heer SCHAAP wijst erop dat in het rapport staat dat Marketing Drenthe Plus € 685.000,- aan cofinanciering uit de markt krijgt. Dat is geen verwachting, maar een stelling. Het staat gewoon in de beschikking.

De heer LANGENKAMP merkt op dat de hamvraag nog steeds is hoe groot het draagvlak in de sector is. Er is nog steeds geen raad van advies, al schijnt daar nu wel aan gewerkt te worden.

Moet de provincie die zoveel geld in dit project steekt, geen rol hebben in de raad van toezicht? Geldt dit ook niet voor het bedrijfsleven en de Kamer van Koophandel?

De heer LOOMAN lijkt het zeer onverstandig een vertegenwoordiger van de provincie in de raad van toezicht te hebben, omdat de provincie slechts een zakelijke relatie met Marketing Drenthe heeft.

De heer LANGENKAMP wijst erop dat de raad van toezicht in het verleden vooral bestond uit vertegenwoordigers van gemeenten en het recreatieschap. Omdat de provincie zich er nu veel meer mee gaat bemoeien, zou zij ook, en dan via een lid van het college, vertegenwoordigd moeten zijn.

De heer LOOMAN blijft dit onverstandig vinden. Hij wijst erop dat GroenLinks altijd heeft gezegd dat het college niet in de raad van commissarissen van Groningen Airport Eelde moest zijn vertegenwoordigd, terwijl het nu voor Marketing Drenthe Plus het tegenovergestelde bepleit.

De heer LANGENKAMP vindt een raad van toezicht iets anders dan een raad van commissarissen. Het lijkt hem goed dat provincie en Kamer van Koophandel betrokken zijn bij het maken van het beleid.

De heer LOOMAN zegt in het verleden als provinciaal medewerker namens de provincie zitting te hebben gehad in het bestuur van de provinciale VVV en er bij zijn afscheid voor te hebben gepleit hem niet te laten opvolgen. Het is niet verstandig zitting te nemen in het bestuur van een bedrijf waarmee je een zakelijke relatie hebt.

De heer LANGENKAMP zegt hierover nog eens goed na te zullen denken.

Hij vraagt met betrekking tot de promotiecampagne of er een apart statenstuk komt voor doorschuiving van een bedrag van € 160.000,- naar 2006, of dat dit gewoon met de grote bulk van de begroting 2006 meegaat.

Is de brief inderdaad bedoeld als evaluatie van fase I?

De heer HAAR wijst erop dat D66 bij de eerste behandeling van het promotieplan positief gereserveerd reageerde. De fractie vond en vindt het noodzakelijk dat de recreatiesector op goede wijze gepromoot wordt, want de andere toeristisch interessante gebieden in Nederland timmeren ook zeer nadrukkelijk aan de weg.

Uit de brief van 14 juli blijkt dat de resultaten van de lopende campagne onder druk staan. Dat "Da's nou Drenthe!" nog betrekkelijk weinig weerklank vindt, roept de vraag op hoe het zit met het draagvlak van die slogan. Er moet toch wel een tussentijdse evaluatie komen waaruit moet blijken of Marketing Drenthe Plus wel op de goede weg is, te meer omdat vanuit het bedrijfsleven hier wel wat vraagtekens bij worden geplaatst. Wanneer gebeurt dit?

In de leemte die is ontstaan na het NNBT-debacle heeft het toeristisch bedrijfsleven zelf al allerlei dingen opgepakt, maar dan op een heel andere wijze, namelijk veel meer gebiedsgericht - Drents Friese Wold - en soms ook branchegericht, zoals de paardensport. Hoe die activiteiten zich verhouden met de algemene promotiecampagne is spreker niet helemaal duidelijk. Staan die activiteiten los van elkaar of worden zij in elkaar geïntegreerd?

De heer Ooms wil het plan op 16 oktober komen toelichten, maar voor recreatie en toerisme is dat aan de late kant. De planning van uitgaven en campagnes vindt meestal in september plaats. De belangrijkste PR-periode ligt voor de sector tussen 1 november en 1 maart. Het plan had er daarom nu al moeten liggen, had zelfs al in uitvoering moeten zijn.

De heer LOOMAN vraagt of D66 dan verwacht dat het plan op basis van de discussie met de commissie wordt aangepast.

De heer HAAR verwacht dat Marketing Drenthe Plus al aan de slag is met de uitvoering.

De heer BOMHOF vraagt welke zin de toelichting door de heer Ooms dan nog heeft.

De heer HAAR hoopt dat vooral op informatie over de uitvoering van het plan.

Het draagvlak bij de sector is uiterst belangrijk. In hoeverre is het conceptplan aan de sector voorgelegd en ermee besproken en heeft de sector nu het gevoel dat het ook zijn plan is? Met name bij de afstemming met de sector, zowel wat de fasering in de tijd als de inhoud van het plan betreft, zet D66 vraagtekens. Het is dan misschien geen doodlopende weg waarop de promotie zich bevindt, maar het is wel een weg waarvan D66 op voorhand niet kan zeggen dat het de juiste is.

De heer VAN PIJKEREN zegt dat ook zijn fractie altijd heeft gepleit voor een brede campagne op toeristisch-recreatief gebied. Een campagne gericht op meer naamsbekendheid middels beursbezoek, co-promotie en het Drenthe magazine stemt zijn fractie positief.

In hoeverre zijn de voorbereidingen van de campagne al zichtbaar?

Hoe staat het op dit moment met de participatie, en dan vooral met de financiële deelname van de sector zelf in de co-promotie?

Is de fusie van de VVV's, waarvan in de brief over de aanjaagsubsidie sprake is en die in juli zou plaatsvinden, inmiddels gerealiseerd?

Wat is het reden dat Meppel niet is toegetreden tot VVV Drenthe Plus?

De heer SCHAAP heeft het gevoel dat wanneer het erom gaat in de sector recreatie en toerisme iets tot stand te brengen, het bij de staten hollen of stilstaan is. De ene keer mag het college niet zeuren over beschikkingen want er mag geen dag verloren gaan en als het college dan wat doet willen de staten tot achter de komma weten of het allemaal wel goed komt. Dat is voor het college heel lastig werken.

Het is ook lastig wanneer permanent wordt gediscussieerd over de vraag of het allemaal wel goed komt en of de campagne wel enig effect heeft. Opmerkingen van een fractievoorzitter in juli dat de campagne is mislukt omdat de bestedingen teruglopen, zijn natuurlijk niet goed voor een organisatie die uit een verschrikkelijk diep dal is gekomen en die de komende tijd moet bewijzen het te kunnen.

Het is nog niet zolang geleden dat de algemene verwachting was, ook in de staten, dat de VVV's nooit zouden fuseren. Maar inmiddels is die fusie een feit, een fusie tussen niet alleen de Drentse VVV's, want zelfs een stukje Groningen en de Stellingwerven doen mee. Dat is een fantastische prestatie en nu moeten bestuur en medewerkers ervoor zorgen dat er een organisatie gaat ontstaan die van deze tijd en flexibel is.

Met betrekking tot de financiën na 2007 kunnen twee standpunten worden ingenomen: men maakt zich er zorgen over en gaat met de VVV aan de praat of men houdt vast aan het uitgangspunt dat het geen taak van de provincie is om de VVV structureel te subsidiëren. Besloten is in 2005 en 2006 een aanjaagsubsidie te verstrekken, maar de provincie gaat niet structureel subsidiëren; dat is vooral een verantwoordelijkheid van de gemeenten. Als spreker zorgen uitsprak over de situatie in 2007 zou dat uitgelegd kunnen worden als een bereidheid om er dan toch nog een ton of wat in te stoppen. Aanjaagsubsidies zijn bedoeld om clubjes in de benen te krijgen.

De eerste fase van de promotiecampagne was niet indrukwekkend dat kan ook niet voor € 86.000,--.

De heer BOMHOF wijst erop dat het de bedoeling van de provinciale subsidie was dat de VVV vanaf 2007 op eigen benen zou kunnen staan.

Dat blijkt te kunnen mits allerlei uitgaven worden teruggebracht. Om te voorkomen dat de VVV in 2007 bij de provincie op de stoep staat en om te voorkomen dat de provincie het verwijt krijgt niet te hebben gevraagd hoe realistisch de vermindering van die uitgaven was, is het toch goed nu te vragen of de termijn van 2007 echt gehaald wordt. Dit is toch ook onderdeel van de toetsing aan de ASV?

De heer SCHAAP begrijpt deze opmerking wel, maar wil vooral niet de suggestie wekken dat de provincie na 2007 nog structureel subsidieert. Via de VDG wijst hij de gemeenten op hun verantwoordelijkheid: zij moeten voor de infrastructuur zorgen en de provincie kan dan misschien eens iets subsidiëren als dit past in de ASV. Als in 2006 al duidelijk wordt dat de VVV onderuit dreigt te gaan dan kan het bestuur worden aangesproken op de uitspraak dat er na 2006 een schone begroting zou liggen. De provincie houdt het allemaal wel in de gaten, maar trekt niet direct de verantwoordelijkheid naar zich toe.

Spreker begrijpt de opmerking van de heer Langenkamp over de raad van toezicht helemaal niet. Sterker nog: bij de inventarisatie van de relaties met alle culturele instellingen komt hij de variant van een provinciale vertegenwoordiger in allerlei raden van toezicht tegen. Persoonlijk voelt hij net als de heer Looman meer voor een strakke zakelijke verhouding tussen de opdrachtgever en de opdrachtnemer en dan moet de provincie helemaal niet meer in een raad van toezicht zijn vertegenwoordigd.

De heer LANGENKAMP vraagt hoe de gedeputeerde dan denkt over een vertegenwoordiger van de Kamer van Koophandel in de raad van toezicht.

De heer SCHAAP juicht een professionalisering van de raad van toezicht en de raad van advies toe. In die setting moeten ook de gemeentebesturen een stap terugdoen. Het is hem bekend dat de VVV die kant op wil. Maar eerst moet de fusie een feit zijn voor dit soort van processen in gang wordt gezet. In ieder geval is Drenthe uniek met zijn integrale VVV-structuur, want die is er nog in geen enkele andere provincie.

De VVV is heel actief bezig met de cofinanciering. Zo is een zorgverzekeraar bereid te investeren in de campagne in ruil voor afspraken met het recreatieve bedrijfsleven voor zijn cliënten. Maar ook hier geldt dat als de ondernemers iedere keer lezen dat de politiek grote vraagtekens zet, zij gaan twijfelen. Het geven van vertrouwen is daarom het verstandigst.

De ASV is helder: er wordt op prestaties afgerekend, dus op de resultaten van de marketingcampagne.

De heer BOMHOF meent dat het niet meer dan normaal is dat Marketing Drenthe Plus wordt gevraagd wat het bedrijfsleven aan ideeën heeft aangereikt en wat de organisatie voor dat bedrijfsleven bedenkt. Voorkomen moet worden dat het bedrijfsleven uiteindelijk niet meefinanciert.

De heer SCHAAP weet dat veel grote recreatiebedrijven hard meewerken aan de campagne, terwijl er ook ondernemers zijn die nog nauwelijks van de campagne hebben gehoord. Marketing Drenthe investeert met bedrijven die zelf ook over de brug willen komen. Als eenmaal duidelijk is dat de campagne resultaat heeft, zullen ook de bedrijven die nu nog afhoudend zijn, de voordelen ervan gaan inzien.

De heer BOMHOF leest in de evaluatie van fase I dat bepaalde onderwerpen te weinig impact hebben gehad, of dat er nog veel ervaring moet worden opgedaan, maar de oorzaak kan ook zijn dat niet goed is nagegaan of de ondernemers wel willen wat is bedacht. Daarom moet er bij het volgende bedrijfsplan op gelet worden in hoeverre het bedrijfsleven bij het opstellen ervan betrokken is geweest en of ook de wensen van het bedrijfsleven zijn vertolkt. Als daarvan geen sprake is, haakt het bedrijfsleven niet op de campagne in en dan zakt alles weer in.

De heer SCHAAP meent dat de heer Bomhof en hij het uiteindelijk wel eens zijn, want het is ook in het belang van de provincie dat het bedrijfsleven op wat grotere schaal mee gaat doen. Hij gaat echter uit van een groeiproces.

TWEEDE TERMIJN

De heer BOMHOF zegt het antwoord op zijn vraag over het niet meedoen van Meppel te hebben gemist.

De heer SCHAAP vindt het spijtig dat Meppel niet meedoet. Meppel kijkt als het om de VVV-kant gaat vooral naar Steenwijkerland. Het antwoord op de vraag of Meppel niet mee moet doen aan de promotiecampagne, is "Ja, natuurlijk", want Meppel hoort bij Drenthe. Inmiddels zijn afspraken met Meppel gemaakt.

De heer BOMHOF hoort dan graag van de heer Ooms wat die afspraken inhouden.

De heer LANGENKAMP hoort nog graag of het voorzitterschap van de twee stichtingen is gesplitst en of er overleg is geweest over de promotiecampagne. Voor zover hem bekend is, is hierover geen overleg geweest met de RECRON.

De heer SCHAAP kan zich dat niet voorstellen. Hij gaat ervan uit dat de stichting bij het maken van een campagne deskundigheid uit de sector zelf betreft. Met wie daarover allemaal is gesproken en wanneer, weet hij niet. De heer Ooms kan het ongetwijfeld meedelen.

Het voorzitterschap is gescheiden. Over de directievoering is de verdeling 80-20 afgesproken. De directie mag dus wel in een hand zijn, maar niet alle kosten drukken op de marketingkant. Bij de VVV zal er veel meer werk aan de winkel zijn.

Er is dus in formele en financiële zin sprake van een scheiding en dat moet voorlopig zo blijven.

De heer HAAR vindt het antwoord van de gedeputeerde een hoog gehalte aan blauwe ogen en geloof hebben. Ook D66 streeft naar een goede promotie van de toeristische sector, maar op een bepaald moment moeten de effecten van die promotie gemeten worden. Wanneer is dat moment, is dat aan het eind van de tweede periode, staat hierover iets in de ASV en op welke wijze horen de staten daarvan?

De heer SCHAAP zegt dat na afloop van fase II de effecten worden gemeten. Dat zal in het najaar van 2006 zijn.

(De vergadering wordt voor enkele minuten geschorst en daarna hervat.

De heer Van Pijkeren verlaat de vergadering.)

11. NORT-consulent

De heer LANGENKAMP zegt dat de naam NORT-consulent door zijn fractie is gebruikt om bepaalde zaken te verduidelijken. Het gaat uiteindelijk om de verbetering van de kwaliteit in de sector recreatie en toerisme. Het gaat om scholing en deskundigheidsbevordering, onder andere via het opzetten van ICT-projecten en een ketenbenadering. Sinds de vergadering van het AB SNN zijn allerlei gesprekken gevoerd en steeds was de conclusie dat er een kwaliteitsslag nodig is. Provincie, Kamer van Koophandel, MKB en RECRON moeten samen proberen als vervolg op het huidige, een goed project op te zetten. Het duurt nog wel een jaar voor het huidige project afloopt, maar het is goed op tijd te beginnen. Het gaat erom dat de concurrentiepositie van de provincie op toeristisch gebied wordt verbeterd. Daarvoor moet geïnvesteerd worden en het beste is dan de sector van onderop te versterken. Mogelijkheden voor uitbreiding ontbreken meestal en daarom wordt vaak gewezen op plattelandsvernieuwing, kennis-economie enzovoorts.

De kritiek is dat het allemaal veel te vrijblijvend is, maar dat is het niet, want als een bedrijf wordt doorgelicht wordt eerst een nulmeting gedaan en aan het eind een eindmeting. Er wordt dus met meetbare, afrekenbare stappen gewerkt.

De NORT-consulent die al in veel andere provincies werkt, moet ervoor zorgen dat zo'n 5% meer overnachtingen plaatsvinden, waarmee niet alleen het bedrijf zelf is geholpen, maar ook de provincie wordt gepromoot, wat weer zorgt voor groei.

Het eerste gesprek met zo'n consulent is gratis, maar het maken van ondernemersplannen moet natuurlijk betaald worden. In de meeste provincie wordt de helft betaald door het bedrijfsleven en de andere helft door de provincie en Europa.

Mevrouw MULDER vindt het op het eerste gezicht een sympathiek voorstel, maar vraagt zich af of het alleen goed is voor de toeristische sector of dat meer bedrijven in het MKB hiermee een kwaliteitsslag kunnen maken. Wat moet de provincie doen als volgende week de bouw of de metaalsector op de stoep staat?

Er moet een totaaloverzicht komen van de sectoren waarin een kwaliteitsslag gemaakt moet worden en vervolgens kan bepaald worden wat voor hoeveel geld waar wordt gedaan, waarna een keuze moet worden gemaakt. De problematiek is namelijk breder dan alleen de toeristische sector.

De heer BOMHOF vindt het een prima voorstel van GroenLinks, dat bovendien heel goed past in de toeristische infrastructuur. Mevrouw Mulder zegt dan wel dat dit voor de bouw en de metaal niet wordt gedaan, maar voor die sectoren wordt ook geen promotiecampagne gefinancierd. De provincie betaalt zo'n campagne wel voor een sector die het heel hard nodig heeft, uit een diep dal moet komen en zich vervolgens moet waarmaken.

Het eerste gesprek is gratis en van de vervolgacties komt de helft van de kosten voor het toeristisch bedrijfsleven. Kompas 2 gaat over vitaal platteland en een NORT-consulent past daar prima in. Er is dus geen enkele reden om zorgen te hebben over de financiering, of om ervan uit te gaan dat de provincie zou moeten betalen.

De consulent moet wel aan enkele kwaliteitseisen voldoen.

Moet hij worden ondergebracht bij de Kamer van Koophandel, of bij de provincie? Daarover moet natuurlijk wel duidelijkheid komen.

In het kader van de ASV behoort de consulent meetbare prestaties te leveren en het voorbeeld van Utrecht geeft daarvoor heel goede handvatten.

De VVD denkt aan de verblijfsrecreatie en de horeca; daarvoor zijn dan twee consultants nodig en dat gedurende een periode van vier jaar.

De heer KLOOS dankt de heer Langenkamp voor de uitgebreide onderbouwing van zijn verzoek en de aangeleverde stukken.

GroenLinks doet het voorstel na te gaan of er een kwaliteitsslag moet komen en wijst erop dat hiervoor een consulent moet worden aangesteld. Moet de provincie dan voor een periode van vier jaar een consulent in dienst nemen? Drents Belang meent dat Kamer van Koophandel en MKB een consulent aan zouden moeten stellen, waarvoor de provincie, afhankelijk van wordt voorgelegd, een bedrag beschikbaar stelt.

De heer WENDT vindt het voorstel "na te gaan of een kwaliteitsslag gemaakt kan worden door het aanstellen van een consulent" op zich niet gevaarlijk, maar is nog niet van de toegevoegde waarde ervan overtuigd. Het gaat erom de Drentse concurrentiepositie te verbeteren, maar daarom ging het bij agendapunt 10 ook. Een onderzoek kan dus uitwijzen of die consulent nodig is.

De heer LOOMAN zegt dat zijn fractie behoorlijke aarzelingen heeft of het wel op deze manier moet worden gedaan. Niet dat bij de recreatiebedrijven geen kwaliteitsslag moet plaatsvinden, de aarzelingen gelden het in te zetten middel. Uit de toegezonden informatie blijkt dat zich voor de eerste fase 47 Drentse bedrijven hebben aangemeld. Die bedrijven willen geadviseerd worden over beleid en strategie, marketingplannen, financiën, juridische zaken, procesverbetering, automatisering en personeelsbeleid. Heeft een consulent wel een zo brede kennis?

De PvdA is positief over het voorstel te bekijken of geen kwaliteitsslag in de bedrijfsvoering kan worden gemaakt, maar betwijfelt of de consulent hiervoor het goede middel is.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN vindt het voorstel sympathiek overkomen, maar heeft zich wel afgevraagd in hoeverre de consulent de werkzaamheden die bestaande instellingen als Syntens, Kamer van Koophandel en brancheorganisaties al doen, gaat overlappen.

De heer HAAR vraagt zich af of dit voorstel wel draagvlak heeft in de toeristische sector. Dit voorjaar is het project Versterking ondernemerschap recreatie en toerisme van start gegaan, een project dat veel overheidssteun krijgt en pas eind 2006 afloopt. Dit najaar vindt de eerste serie workshops plaats en in het najaar van 2006 de tweede serie. Is het niet verstandig in ieder geval dit jaar nog af te wachten wat dit project, waarin voor de drie noordelijke provincies € 1,5 miljoen is gestoken, oplevert? De toeristisch-

recreatieve sector is een gewone economische sector die steeds laat weten voor 10% van de werkgelegenheid in Drenthe te zorgen en moet dus in staat zijn de eigen professionaliteit en kwaliteit te verhogen. Als dit lopende project een succes blijkt te zijn, is er alle aanleiding om het in Kompas 2 te verlengen; dat is beter dan het van de grond tillen van weer een nieuw project, waarvan niet duidelijk is of het bedrijfsleven er op zit te wachten.

Bovendien ademt het voorstel te veel de sfeer dat versterking en kwaliteitsverbetering worden bereikt door versterking van de onderkant van de markt, terwijl de stimulans toch vooral van het succes moet komen.

De heer SCHAAP wijst erop dat het NORT-project in Drenthe 47 deelnemers had, terwijl er in Drenthe 1.300 recreatieondernemingen zijn.

In de stukken staat dat de NORT-consulent het beste te vergelijken is met de landbouwvoorlichtingsdienst van weleer. Zijn ervaring in die sector heeft spreker duidelijk gemaakt dat juist de bedrijven aan de bovenkant van het segment op alle projecten inhaakten en die het ook zonder die projecten wel gered zouden hebben, want die wilden het probleem gewoon oplossen. Het is dus de vraag of wat nu wordt voorgesteld wel hét instrument is om de sector te versterken en de kwaliteit ervan te verbeteren. Als bovendien het project pas in oktober 2006 afloopt, is er alle tijd om nog na te gaan of wel de goede doelgroep is bereikt, of dat juist alleen de top, die wel weet dat een marketingplan nodig is en financiële adviezen wil hebben, hiervan gebruik gaat maken.

Als spreker ongelijk heeft - maar dat wil hij dan wel eerst weten - is er alle aanleiding om het project voort te zetten, want hij onderschrijft het algemene uitgangspunt dat het goed is het ondernemerschap in de recreatiesector te versterken.

De heer LANGENKAMP stelt vast dat de mening dat een kwaliteitsslag nodig is, door iedereen wordt gedeeld, maar dat velen zich afvragen of een NORT-consulent wel het goede middel is. Daarom staat in het voorstel ook een NORT-achtig iets. Als de commissie besluit het college te vragen die mogelijkheid te bekijken, is spreker al heel tevreden. Daarbij kunnen ook de andere mogelijkheden geïnventariseerd worden.

Spreker wijst erop dat Drenthe bijna de enige provincie is zonder NORT-consulent en dat dit instrument lijkt dus te werken. Het is voor Drenthe ongelooflijk belangrijk dat de structuur wordt verbeterd, het is alleen de vraag welk instrument dat daarvoor nodig is.

In de andere provincies is de NORT-consulent of bij de Kamer van Koophandel of bij de RECRON ondergebracht. Is de RECRON in Drenthe hiervoor wel groot en sterk genoeg?

De bedrijven willen graag zo'n consulent. Er is al een project in gang gezet dat volgend jaar afloopt en daarom moet op tijd, ook begrotingstechnisch want het kost wel geld, voor een vervolg worden gezorgd. Spreker dankt de fractie van de VVD voor haar positieve houding en is vooral ingenomen met het voorstel dan maar meteen twee consulenten aan te stellen voor een periode van vier jaar.

De heer BOMHOF zegt dat die opmerking alleen als "meegevertje" was bedoeld bij het opstellen van de notitie.

De heer LANGENKAMP heeft ook begrip voor fracties die een periode van vier jaar te lang vinden; daarom zou het ook voor twee jaar kunnen, waarna geëvalueerd wordt.

De recreatie is in Drenthe een ongelooflijk belangrijke sector en daarom kiest GroenLinks juist voor deze sector. Omdat deze sector zo belangrijk is, moet de opbouw van onderop beginnen en is het niet voldoende, zoals D66 zegt, ervoor te zorgen dat een paar grote jongens het goed hebben omdat dan de kleinere wel meeprofiteren.

De heer HAAR merkt op niet te hebben gezegd dat de bovenkant gestimuleerd moet worden. Het gaat erom succes te stimuleren.

De heer LANGENKAMP erkent misschien selectief te hebben geluisterd, maar zegt dat dit komt omdat GroenLinks altijd naar de onderkant kijkt, zelfs bij het bedrijfsleven.

TWEEDE TERMIJN

Mevrouw MULDER zegt geen antwoord te hebben gekregen op de vraag wat GroenLinks gaat doen wanneer ook andere sectoren laten weten voor iets dergelijks in aanmerking te willen komen. Wordt dan gekeken naar in welke sector een investering het meeste rendement heeft?

Vervolgens wijst zij erop dat ook de promotiecampagne breder gaat dan alleen recreatie en toerisme. Het CDA is van mening dat een overheid niet direct overal geld in moet steken, maar eerst moet kijken of ontwikkelingen op een andere manier gestimuleerd kunnen worden. Daarom begrijpt het CDA de aarzelingen van de PvdA heel goed.

De heer BOMHOF blijft bij zijn steun aan het voorstel om het college te vragen met een uitwerking te komen.

De heer DOHLE wijst erop dat Drenthe een aantal regelingen kent die ook voor andere sectoren gelden. In het laatst verschenen nummer van RECRON staat iets over het project Versterking ondernemerschap Toeristische en recreatieve sector Noord-Nederland en daaruit blijkt dat het aan beleidsstrategie en marketing schort. Juist NIOF-regelingen bieden ondernemers subsidie om advies in te winnen en om op het punt van strategisch beleid wat te gaan doen. Het is dan genoeg om de recreatieve sector onder een van de bestaande regelingen te brengen. De NORT-consulent is dan gewoon iemand in de markt die anticipeert op de vraag, iets wat ook een accountant kan doen wanneer die strategische adviezen geeft.

De heer KLOOS zegt geen argumenten te hebben gehoord om van zijn standpunt af te wijken. De sector moet bij het MKB en de Kamer van Koophandel zijn en als de provincie daarnaast op de een of andere manier kan stimuleren, moet dat gebeuren.

De heer WENDT zegt dat zijn twijfel groter is geworden, nu ook de heer Langenkamp zegt dat het niet per se een consulent hoeft te zijn. Het voorstel zou daarom ook kunnen luiden dat onderzocht moet worden of een kwaliteitsslag gemaakt kan worden. Dat onderzoek moet dan door de Kamer van Koophandel of het MKB gedaan worden.

De heer LANGENKAMP merkt op gezegd te hebben de term NORT-consulent niet belangrijk te vinden.

De heer WENDT vraagt zich af of de provincie het werk dan per se moet doen.

De heer LOOMAN zegt dat ook zijn twijfels nog niet geheel weg zijn. Hij meent dat van de ervaringen uit het lopende project moet worden geleerd en dat bij bestaande programma's moet worden aangehaakt. Als de RECRON-consulent weet waar de programma's zitten dan is er toch geen aparte extra consulent nodig?

Mevrouw NIEUWENHUIZEN wil ook de resultaten van het huidige project afwachten en dat, indien mogelijk, bij bestaande organisaties wordt aangehaakt.

De heer HAAR deelt mee dat zijn fractie op dit moment niet voor het voorgestelde project is. D66 wil afwachten hoe de provincie zich opstelt aan het eind van 2006 wanneer het project Versterking ondernemerschap Toeristische en recreatieve sector is afgelopen. Ter ondersteuning van dit standpunt wijst wij op de zin in de evaluatie van de eerste periode: "Acties worden veelal impulsief, niet ingebed in integrale bedrijfsvoering genomen."

De heer SCHAAP lijkt het verstandig na te gaan of de doelgroep via lopende projecten kan worden benaderd. Duidelijk moet zijn of subsidiëring werkelijk effect zal hebben of dat daarmee alleen de bovenkant van de markt wordt bediend.

Hij neemt zich de opmerking van de heer Dohle ter harte dat eerst gekeken zou moeten worden of dit project niet kan worden gekoppeld aan bestaande regelingen. Dat wil hij wel nagaan.

De VOORZITTER vraagt de heer Langenkamp of hij na deze discussie nog van plan is met een definitief voorstel te komen, of dat hij dit wil overlaten aan GS.

De heer LANGENKAMP merkt op dat juist door RECRON, MKB en Kamer van Koophandel is gezegd dat zij niet de specifieke kennis hebben die de ondernemers in deze sector nodig hebben. Er zijn allerlei adviseurs, maar die hebben algemene kennis.

Dat is ook de reden waarom in andere provincies deze consulent niet is ondergebracht bij MKB of Kamer van Koophandel.

Spreker wacht graag af wat er uit het overleg van de ambtenaren met de sector komt, omdat, als de provincie in volgende jaren op dit terrein iets wil doen, daarvoor ook iets in de begroting moet staan. Hij hoort wel graag voor de begrotingsvergadering hierover wat meer.

De heer LOOMAN vindt dit verwarrend: eerst gaat het alleen om Kompas-geld en nu ineens over de eigen begroting.

De heer LANGENKAMP zegt dat de heer Looman gelijk heeft. GroenLinks komt dus niet met een initiatiefvoorstel.

12. Brief van GS van 1 september 2005, kenmerk 35/4.2/2005008178, inzake Pilot Westerveld

De heer LANGENKAMP is verbaasd over de teleurstellende reacties op fase II, omdat na afloop van fase I al duidelijk was dat bij het ingaan van het traject misschien wel te hoge verwachtingen waren gewekt. De uitkomst op het punt van de landelijke en Europese regels was eigenlijk bij het begin al bekend en daarom had na fase I al kunnen worden gezegd dat het allemaal te moeilijk was.

Waarom is niet een proefproces uitgelokt door iets te doen wat volgens alle betrokkenen een win-win-situatie oplevert, maar wat volgens de landelijke regels eigenlijk niet mag?

Is het college voornemens om het plan dat Milieufederatie en RECRON verder willen uitwerken positief te benaderen?

De heer BOMHOF lijkt het haast overbodig op te merken dat de Pilot Westerveld een teleurstellend verhaal is geworden. Fase I bleef beperkt tot een klein gebied en van de 107 bedrijven kwamen maar 13 in aanmerking voor een nadere studie, waarvan er na fase II nog 8 overblijven, waarvan 4 kunnen doorgaan, 2 geblokkeerd zijn door gemeentelijke problemen en 2 geblokkeerd zijn door de provincie, EHS en de Habitat- en gelrichtlijnen.

Er is altijd gestreefd naar een oplossingsgerichte aanpak en voor de 2 in de bijlage genoemde bedrijven - ze waren niet zo moeilijk te traceren - waren in overleg met de regionale directies van LNV of VROM best oplossingen te bedenken. Minister Veerman heeft regelmatig aan het IPO laten weten dat wanneer de EHS problemen oplevert voor kampeerbedrijven, er ruimte is voor overleg met de regionale directies. Dat overleg is er niet geweest en daarmee zijn 4 bedrijven in fase II geen stap verder gekomen.

Bij een van de door de provincie geblokkeerde bedrijven gaat het om een beplantingsstrook van 200 m lengte en een diepte van 10 m die in de EHS ligt. Die strook is eigendom van het bedrijf, maar het mag daar niets mee doen.

Het andere bedrijf is van een ecooloog die bij Het Drents Landschap werkt. Hij wil ecologisch en landschappelijk verantwoord kamperen mogelijk maken, maar hij komt niet verder omdat de grond in de EHS ligt.

In de bijlage wordt voorgesteld die twee bedrijven te verplaatsen. Dat gaat miljoenen kosten, terwijl voor weinig geld een oplossing kan worden bedacht. Het college moet hierover in overleg gaan met LNV en als dit niets oplevert kan wellicht de aanstaande Wet stad en milieubesteding een oplossing bieden. De VVD roept het college nadrukkelijk op die stap te ondernemen. Verder wil de fractie dat alle knelpuntbedrijven met reële uitbreidingsplannen in het resterende deel van de gemeente Westerveld net zo worden beschreven als in fase I en fase II van de pilot is gebeurd. Bij het volgende project in het Drents Friese Wold wordt dan duidelijk om welke bedrijven het gaat in Westerveld, of ten behoeve van die bedrijven een op een een gesprek met de directie van LNV nodig is en of per geval concrete oplossingen, dus maatwerk, nodig zijn.

De heer HAAR zegt dat duidelijk is dat in de recreatiesector de wens naar meer kwaliteit en meer ruimte alom aanwezig is en dat dit eigenlijk in tegenstelling is met wat Drenthe zo aantrekkelijk maakt, namelijk het landschap. Er zal dus naar creatieve oplossingen moeten worden gezocht. Dat dit in Westerveld niet gelukt is, is jammer. Het verwijzen naar landelijke en internationale organisaties die dat tegenhouden, lost ook niet veel op.

Het is wel bemoedigend dat uit de pilot blijkt dat de recreatiesector in overleg is met de Milieufederatie. Het uitplaatsen van recreatiebedrijven kost ongetwijfeld heel veel geld en daarom is het goed na te gaan in hoeverre een camping, net zoals bij een golfterrein gebeurt, kan worden aangemerkt als natuurgebied. De aanleg van nieuwe natuur in samenwerking met de recreatie is wellicht een mogelijkheid. Er moet dus meer naar de creatieve oplossingen en wat minder naar de wettelijke beperkingen gekeken worden.

Mevrouw MULDER vindt de uitkomst van de pilot die heel lang heeft geduurd heel teleurstellend. De provincie weet het even niet omdat veel oplossingen van het Rijk of Europa moeten komen. De provincie moet bij elk voorstel sowieso met alternatieven komen, maar op dit terrein zeker.

Positief is de actie van de Milieufederatie en de RECRON. Die organisaties zijn in overleg over een gezamenlijke visie om van daaruit aan een oplossing te werken. Blijft het college hierbij aan de zijlijn staan?

Het CDA verwacht van GS een actieve opstelling. Westerveld was vanuit het POP een pilot maar wat Milieufederatie en RECRON nu doen, moet niet alleen voor Westerveld gelden, maar voor alle gebieden waar zich knelpunten voordoen.

Milieufederatie en RECRON willen concreet aan de slag en spreekster meent dat zij hierbij de steun van de provincie moeten krijgen. Als bestemmingsplannen een probleem vormen, moeten provinciale medewerkers hulp bieden.

De heer KLOOS merkt op dat het college aan de ene kant zegt dat er steeds sprake is van maatwerk, maar aan de andere kant zegt het dat de knelpunten voortkomen uit de regelgeving van Den Haag. Er zijn brieven onderweg naar LNV en VROM waarin de knelpunten worden aangegeven. Daarom is het voor Den Haag tijd veel regelgeving maar eens op de helling te zetten. Met een goed handhavingbeleid door de provincie kunnen veel problemen ondervangen worden.

De heer WENDT vindt de inhoud van de brief reëel, al is de eindconclusie enigszins teleurstellend. Zijn fractie heeft niet de indruk dat het college bij de pakken neerzit. Hij heeft, in tegenstelling tot andere woordvoerders, de indruk dat de heer Schaap wel verder wil gaan.

In hoeverre willen de gemeenten ook daadwerkelijk ten strijde gaan en oplossingsgericht gaan denken?

De heer LOOMAN meent dat duidelijk blijkt dat de hooggestemde verwachtingen bij de start van de pilot niet helemaal zijn waargemaakt.

In de brief van het college staat dat geen generieke maatregelen zijn te nemen waarmee alle problemen worden opgelost. Door het POP enigszins aan te passen hebben de staten wel voor meer ruimte gezorgd, maar het rijksbeleid zorgt voor belemmeringen. In IPO-verband wordt geprobeerd hieraan iets te doen. Gemeenten moeten zorgen voor goede bestemmingsplannen, de ondernemers moeten voor goe-

de bedrijfsplannen zorgen, maar eigenlijk kan, althans volgens de brief, de provincie niets doen. Als er maatwerk moet komen, zou de provincie na kunnen gaan of andere maatregelen genomen kunnen worden. Zo zou in de piek van het seizoen in een kwetsbaar gebied een deel van het naastliggende gebied voor alleen tenten gebruikt kunnen worden; dat hoeft niet strijdig te zijn met de functie natuurgebied. Zo kan ook besloten worden om als er twee naast elkaar liggende bedrijven zijn, het ene ten koste van het andere uit te laten breiden, waarna het andere bedrijf wordt uitgeplaatst.

Het is opvallend dat de recreatiesector en de Milieufederatie wel oplossingen zien, bijvoorbeeld door aan de rand wel iets toe te staan als het hart maar ongeschonden blijft. Als zo wordt gehandeld, betekent deze pilot wel een stap vooruit, al zal het nooit mogelijk zijn alle verwachtingen te honoreren. De Europese Habitat- en Vogelrichtlijnen en de EHS zijn gegevens, maar in de marge daarvan kan wel geprobeerd worden naar concrete oplossingen te zoeken. Als die oplossingen strijdig zijn met het POP, moet het POP worden aangepast. Er moet kortom meer vanuit de mogelijkheden dan vanuit de belemmeringen geredeneerd worden.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN wijst erop dat het POP in de zones 1, 2 en 3 een aantal kleine verruimingen heeft gegeven, maar dat de EHS, de Habitat- en Vogelrichtlijnen en de stankhinderrichtlijn belemmeringen opwerpen. Daarnaast kan het archeologieonderzoek ondernemers op kosten jagen. Minister Dekker van VROM heeft volgens de pers het plan geopperd burgers en bedrijven automatisch een vergunning te verstrekken als de overheid te lang draait in de aanvraagprocedure. Daarmee kunnen al veel problemen worden opgelost.

De heer SCHAAP wil tegenover de inbreng van de commissie toch een paar andere dingen zetten. De heer Bomhof komt tot de conclusie dat er 8 bedrijven zijn, waarvan er 4 zijn geblokkeerd. Dat is dus 50% van de tot in detail onderzochte bedrijven die nu een vergunningprocedure kunnen starten. Die uitkomst is niet negatief, want het was van tevoren bekend dat niet op alle plekken wat zou kunnen. De ondernemers hebben duidelijk gemaakt wat zij willen doen, de gemeente moet zorgen voor een bestemmingsplan en dan kunnen de procedures gestart worden. Dat moet door de gemeente gebeuren. De provincie stimuleert de gemeenten om dit proces op gang te brengen. Als het om recreatiebedrijven gaat, kan een NORT-consulent nog niet een schijntje bijdragen aan het op gang brengen van de bedrijfsontwikkeling. Voor het bieden van kwaliteit is een economisch draagvlak nodig.

Het is niet zo dat de provincie zich heeft laten leiden door de beperkingen, maar de harde conclusie is - en om dit duidelijk te krijgen is helemaal geen proefproces nodig - dat sommige regels, bijvoorbeeld de stankrichtlijn, zo hard zijn dat van tevoren al helder is dat de provincie daar niet omheen kan. Er is dan maar een echte oplossing, namelijk dat de wet wordt veranderd. Het aanbod van minister Veerman is fantastisch, maar uiteindelijk staan de richtlijnen een bepaalde ontwikkeling in de weg. De regelgeving is sterk gericht op de bescherming van natuur en landschap, maar uit de pilot blijkt wel dat soms het tegenovergestelde wordt bereikt.

De heer BOMHOF wijst erop dat die regelgeving in passende gevallen ook een uitkomst biedt. Het is niet zomaar een brede blokkade van "er mag niets", nee, wanneer goede alternatieven worden ingediend, die goed zijn voor het milieu en die een passende beoordeling mogelijk maken - die opties moeten dan wel bespreekbaar worden gemaakt - dan geeft de regelgeving ook de ruimte voor mogelijkheden. In de laatste fase hadden door de provincie voor de twee betreffende campings goede opties moeten worden ingediend, op basis waarvan met LNV het gesprek kon worden aangegaan.

De heer SCHAAP zegt dat wanneer er in die twee gevallen wel mogelijkheden zijn, de gemeente samen met de partijen die daarin ook een rol hebben, de vergunningprocedure moet starten.

De heer BOMHOF zegt dat het bij de provincie gaat om de EHS, de Habitat- en Vogelrichtlijnen en de blokkade via het POP en bij de gemeente om de stankrichtlijn. Gemeente en provincie moeten samen

met het bedrijfsleven, de RECRON en de Milieufederatie alternatieven aandragen die door de directie van LNV welwillend worden ontvangen en die ruimte bieden voor een gunstig oordeel.

De heer SCHAAP merkt op dat het ook de bedoeling is in het vervolg zo te werken. De pilots moeten ophouden en de gemeenten moet het nu samen met Milieufederatie, RECRON en natuurbeschermingsorganisaties zelf oppakken. Bedrijven moeten gewoon aanvragen indienen. Bepaalde aanvragen zullen dan stranden en andere worden gehonoreerd.

De heer BOMHOF vraagt of dit betekent dat de provincie een vervolg gaat geven aan de twee bedrijven waarvan tot nu is aangegeven dat de blokkade bij de Rijksoverheid ligt.

De heer SCHAAP zal uitzoeken of provinciale regels wel de belemmerende factor zijn.

De heer BOMHOF zegt dat het om de Habitat- en Vogelrichtlijnen en de Natuurbeschermingswet gaat die zo verweven zijn in de EHS dat de provincie daarvoor het bevoegde gezag is.

De heer SCHAAP zegt toe die twee gevallen nog eens tegen het licht te houden en na te gaan waar de knelpunten met de provinciale regelgeving zitten. Dat neemt niet weg dat met vier bedrijven gestart kan worden en dat is geen verkeerd resultaat. In het vervolgproces van de gebiedsgerichte aanpak moeten de gemeenten het voortouw nemen.

Via zijn overleg met de portefeuillehouders in VDG-verband zal hij blijven proberen de ontwikkeling voort te helpen.

Mevrouw MULDER meent dat dus ook de heer Schaap wel meent dat de provincie haar regierol moet oppakken en moet aanjagen, terwijl dat niet uit de brief blijkt.

De heer SCHAAP zegt dat zijn rol vooral zal zijn de Drentse gemeenten aan te jagen om voor hun eigen grondgebied dit thema actief op te pakken en dat aan de hand van de adviezen uit de brief. Hij zal die rol met overtuiging oppakken, want de problematiek is er ernstig genoeg voor.

De heer BOMHOF mist een reactie op zijn vraag of op de pilot in het Drents Friese Wold een vervolg kan komen, in die zin dat de knelpunten bij de bedrijven worden geïnventariseerd en dat die worden meegenomen in reële uitbreidingsplannen, waarna er voor de hele gemeente Westerveld zicht is op de bedrijven die willen uitbreiden, wat de knelpunten zijn en wat de oplossingen zijn, dus maatwerk per geval. De pilot Westerveld zou aanvankelijk het hele gebied bestrijken, maar is teruggebracht tot een heel klein gebiedje. Hij vraagt dus niets meer dan twee jaar geleden: een overzicht van de knelpunten in het hele gebied.

De heer SCHAAP lijkt dit niet verstandig, omdat de provincie zich dan moet verdiepen in de knelpunten van alle individuele bedrijven. Het moet andersom zijn: de ondernemers willen wat en moeten met de Milieufederatie, de natuurbeschermingsorganisaties en de gemeente om de tafel om duidelijk te krijgen wie wat wil en wat er kan. Als de provincie voor de overige 39 bedrijven met analyses moet komen, is zij nog wel vijf jaar bezig.

De heer BOMHOF wijst er op dat de 39 bedrijven die er in de fases I en II uitvielen, achteraf gezien geen realistische uitbreidingsplannen hadden. Van de 13 bedrijven in fase I bleven er in fase II nog 8 over.

Spreker wil alle bedrijven van de gemeente Westerveld in beeld hebben die bij hun uitbreidingsplannen knelpunten ervaren. Hij vraagt niets extra's, want dit is twee jaar geleden ook al gevraagd.

De heer SCHAAP zal er nog eens over nadenken, maar zegt nu al er weinig behoefte aan te hebben steeds dieper op alle bedrijven in te zoomen. De problematiek is duidelijk en het college heeft aangegeven hoe die moet worden aangepakt. De knelpunten van de overige bedrijven zullen dezelfde zijn. Het gaat er nu om dat de gemeentebesturen de zaak samen met alle partijen gaan oppakken en per gebied gaan bekijken wat de knelpunten zijn, wat een logische oplossing is en wat niet en vervolgens de procedure starten.

Mevrouw MULDER meent dat een instrument als de ruilverkaveling, dat voor de landbouw altijd heel goed werkt, misschien ook voor deze sector wel kan worden toegepast en dat daarvoor misschien nog wel geld kan komen uit het ILG of van Europa. Als dit instrument in Westerveld, werkt, kan het ook in andere gemeenten werken. Spreekster vraagt de provincie op dit punt haar kennis en kunde in te zetten. En als er dan uiteindelijk toch knelpunten moeten worden opgelost, moet de provincie bereid zijn daar geld bij te leggen, bijvoorbeeld voor een uitplaatsing. Is het college bereid hiervoor geld beschikbaar te stellen? Zo niet, dan overweegt het CDA bij de begrotingsbehandeling hierover met een voorstel te komen.

De heer LANGENKAMP heeft de indruk dat het voorstel van RECRON en Milieufederatie toch wat anders was dan de heer Bomhof meent. Die organisaties denken er juist over een of twee gevallen er uit te halen en daar oplossingen voor te bedenken.

De heer BOMHOF zegt zijn informatie te hebben uit het boek over de pilot in het Drents Friese Wold, Dat is een vrij algemeen verhaal met doelstellingen en wat globale aanbevelingen. Daaraan zou een vervolg kunnen worden gegeven dat kan worden beschouwd als een Pilot II-Westerveldachtige benadering: het in beeld brengen van de knelpunten voor een realistische uitbreiding en vervolgens bekijken of per geval maatwerk kan worden geleverd.

De heer LANGENKAMP wijst erop dat Milieufederatie en RECRON bezig zijn geweest specifieke oplossingen te vinden voor een paar gevallen. Zoals de heer Bomhof in Havelte twee gevallen heeft bekeken, hebben die organisaties ook gewerkt. Laten die organisaties dan een projectvoorstel indienen, financier dat en kijk wat daar uit komt.

Spreker is het met de heer Schaap eens dat het weinig zin heeft nog honderd keer te horen dat de regels voor problemen zorgen.

De heer BOMHOF hoopt dat zijn visie nog eens bij RECRON en Milieufederatie aan de orde komt. Als die organisaties zeggen er niets mee te kunnen, moet die visie gauw vergeten worden, maar als zij zeggen er wel iets mee te kunnen, kan er verder mee worden gegaan.

De heer HAAR doet het genoeg dat de heer Langenkamp zich zijn woorden ter harte heeft genomen, namelijk dat het beter is de twee genoemde problemen op te lossen in plaats van voor 99 gevallen nog meer problemen te onderzoeken. Die twee oplossingen zouden wel eens de beste stimulans kunnen zijn om die 99 gevallen ook mogelijkheden te bieden.

De heer LOOMAN lijkt het verstandig om in het vervolg voor een gebiedsgerichte benadering te kiezen in plaats van voor een pilot. Gemeenten moeten in samenwerking met de organisaties en de bedrijven daarin het voortouw nemen. Hij verwacht van de provincie in die processen een proactieve houding.

Mevrouw MULDER vraagt of de gedeputeerde de kennis en kunde binnen het provinciehuis ter beschikking wil stellen van de gemeenten bij het maken van bestemmingsplannen.

De heer SCHAAP begrijpt uit de opmerking van de heer Looman dat de provincie niet de houding moet hebben van "nee, tenzij", maar van "ja, mits". Hij vindt dit ook een goed uitgangspunt.

De provincie denkt na over de in te zetten instrumenten, bijvoorbeeld het faciliteren van uitplaatsingen. De provincie wil ondersteuning bieden, in welke vorm weet spreker nog niet, aan het project van Milieufederatie en RECRON. De provincie zal ook haar kennis en kunde inzetten om gemeenten die tegen problemen aanlopen, te steunen.

Spreker wil eerst nagaan welke financiële consequenties eventuele uitplaatsing van recreatiebedrijven heeft, voor hij hierover iets in de begroting opneemt. Het is bekend dat de uitplaatsing van agrarische bedrijven enorm veel kost; het zal bij recreatiebedrijven wel niet anders zijn. Bovendien moet ook rekening worden gehouden met het maatschappelijk effect.

Gemeenten moeten met de bestemmingsplannen aan de slag en de provincie kan daarbij ongetwijfeld faciliteren en ondersteunen, maar over de vorm waarin doet spreker geen uitspraak; dat is een zaak van mevrouw Haarsma.

(Mevrouw Nieuwenhuizen verlaat de vergadering.)

De VOORZITTER wijst erop dat de commissie het tijdschema inmiddels heeft overschreden.

14. Statenstuk 2005-196: Financieringsstatuut provincie Drenthe

De heer HUIZING zegt dat zijn fractie het stuk met veel plezier heeft gelezen en het met de inhoud ervan eens is.

De financieringsinstrumenten waarvan het provincie op dit moment geen gebruik maakt (pagina 8, een na laatste alinea), wil sprekers fractie überhaupt niet gebruiken. Het lijkt hem goed dat ook duidelijk uit te spreken.

De heer S. DE JONG deelt mee dat zijn fractie zowel met het statuut als met het statenstuk instemt, maar desondanks via de Statengriffie het rapport van BNG Consultant Services (BCS) heeft opgevraagd, een rapport van april 2004 dat in opdracht van de provincie is gemaakt. Uit dat rapport blijkt dat de provincie de zaken redelijk goed voor elkaar heeft, maar toch bevat dat rapport ook behoorlijk wat aanbevelingen. Zijn alle aanbevelingen overgenomen, of de meeste, of moet een aantal aanbevelingen nog uitgevoerd worden? Het gaat dan met name om de liquiditeitsbewaking, hoe dat tot nu toe ging en wat de BNG adviseert hoe hier in de toekomst mee om te gaan. Gebeurt dat ook, op alle terreinen, of op de meeste terreinen? Zo niet, waarom dan niet?

De heer ROELES zegt dat zijn fractie erg gelukkig is met vervanging van de term "treasury" door "financiering"; hij is eveneens gelukkig met de constatering dat de provincie Drenthe haar financiële middelen prudent beheert.

Net als de fractie van de PvdA is de VVD voor schrapping van de producten medium term notes, commercial paper en derivaten.

De heer SCHAAP denkt geen ruzie met de heer Swierstra te krijgen als hij nu toezegt dat de drie door de heren Huizing en Roeles bedoelde producten uit het statuut geschrapt worden.

De heer VAN DER LAAN heeft de indruk dat over het algemeen alle aanbevelingen uit het rapport van BCS zijn overgenomen. Het gaat er nu om welke punten wel of niet meteen geïmplementeerd kunnen worden. De liquiditeitsplanning is ingebed in de totale cyclus van planning en control. De meeste liquiditeitsplanningen zijn inmiddels gerealiseerd, de uitwerking van de intensiveringen en investeringen zal in 2006 plaatsvinden.

Het in het rapport aanbevolen systeem om een aantal onderdelen van de liquiditeitsplanning te kunnen verbeteren, is inmiddels aangeschaft en er wordt ook al mee gewerkt.

De heer S. DE JONG zegt dat op pagina 24 van het rapport van de BNG wordt gesteld dat het belangrijk is dat vooral de oorzaken van de verschillen boven water komen. Dat zijn zaken die de staten bij

zowel de voorjaarsnota als de begroting steeds helderder willen hebben. Begrijpt hij goed dat het college alle aanbevelingen overneemt, maar nog niet klaar is met de doorvoering van alle, zodat in de begroting en zelfs nog niet in de jaarrekening 2005 alle gegevens duidelijk zijn? Op welke termijn zijn alle aanbevelingen dan uitgevoerd?

De heer VAN DER LAAN laat het aan het college over die vraag te beantwoorden. Hij weet wel dat in de begrotingsstukken de resultaten van de investeringen en de liquiditeiten zichtbaar zullen zijn en vooral ook hoe het precies met de renteontwikkeling zit en wat daarvan de voor- en nadelen zijn.

De heer S. DE JONG stelt vast dat alle aanbevelingen al zijn of in ieder geval worden overgenomen.

De heer VAN DER LAAN zegt dat ze zijn overgenomen, maar nog niet allemaal zijn geïmplementeerd.

De VOORZITTER stelt vast dat de stuk de A-status kan behouden.

15. Statenstuk 2005-196: Wijziging Legesverordening provincie Drenthe 1998

De heer HUIZING zegt de vragen die hij naar lezing van het stuk had, bij de organisatie te hebben gedropt. De antwoorden waren voor hem zeer bevredigend. Hij heeft begrepen dat bij ontgrondingen en wateronttrekking vooraf gefactureerd wordt in verband met de rechtmatigheid.

Berust het bedrag van € 15.300,- voor een aantal fte's, waarvan in argument 1.1 sprake is, niet op een vergissing, of wordt deze kwestie verder intern opgelost?

De heer S. DE JONG merkt op dat de staten hebben besloten de leges jaarlijks volgens het consumentenprijsindexcijfer (CPI) aan te passen. Via het SIS heeft hij de aanpassingen in de afgelopen jaren niet kunnen traceren.

Volgens het CBS was het CPI over heel 2004 1,2% en was het van mei 2004 tot mei 2005 1,5%.

Volgens argument 2.2 kan altijd een naverrekening plaatsvinden, maar in een tijd dat het economisch wat minder gaat, moet de provincie voorzichtig zijn met het naar boven afronden. Kan de verhoging niet beperkt blijven tot 1,5% of 1%? Het gaat maar om kleine bedragen, maar het is toch een signaal.

De heer HUIZING wijst erop dat in 2007 een herberekening plaatsvindt en dat die kan leiden tot een correctie. Overigens is de PvdA het eens met de door de heer De Jong gegeven motivering voor een lager percentage.

De heer S. DE JONG heeft de ervaring dat altijd naar boven wordt afgerond; deze week nog liet NRC-Handelsblad weten de abonnementsprijs met 3% te verhogen. Daar moet eens een einde aan komen en dat kan door nu eens naar beneden af te ronden.

De heer SCHAAP beschouwt de inbreng van de heer De Jong als een hartenkreet van de fractie van het CDA.

De heer VAN DER LAAN wijst erop dat een aantal jaren niet is geïndexeerd en ook niet op de kosten is gelet. Uit een verleden jaar gehouden onderzoek naar de werkzaamheden die verricht moesten worden bij het verstrekken van een vergunning is naar voren gekomen wat de werkelijke kosten zijn. Er is toen door de staten besloten dat de leges kostendekkend moesten zijn en dat de hoogte ervan aan de hand van het CPI zou worden aangepast, met achteraf de mogelijkheid van verrekening. Naar zijn mening hebben de staten daarmee een goede keuze gemaakt.

De VOORZITTER concludeert dat het stuk de A-status kan krijgen.

16. **Statenstuk 2005-197: Verordening rechtspositie gedeputeerden, staten- en commissieleden**

De heer SLUITER lijkt het goed dat de rechtspositieregeling in lijn wordt gebracht met de algemene landelijke regelgeving, zij het uiteraard met enkele specifiek Drentse componenten. D66 kan met de regeling instemmen, maar vraagt nog wel aandacht voor artikel 25, omdat daarin een foutje staat die nog uit het monisme stamt.

Mevrouw WESTERKAMP merkt op dat het altijd wat moeilijk is over de eigen vergoedingen te spreken. Het CDA kan instemmen het IPO-model voor de periode tot de nieuwe verordening klaar is. Met betrekking tot het beschikbaar stellen van een dienstauto voor het woon-werkverkeer gaat spreekster ervan uit dat het dan alleen om het zakelijk verkeer gaat. Het CDA is er niet voor dat een dienstauto voor het gewone woon-werkverkeer wordt gebruikt. Spreekster vraagt in de volgende verordening, en misschien nog zelfs in deze, aandacht te besteden aan de fietsvergoeding. Er zijn immers statenleden die op de fiets naar het provinciehuis komen. Dat een fietsvergoeding helemaal niet is genoemd, is een omissie.

De heer LOOMAN vraagt of zo'n vergoeding niet te veel gaat kosten met zoveel luchtfietsers.

De heer VEENSTRA deelt mee dat zijn fractie akkoord is met het IPO-model, een basis-rechtspositieregeling die de provincies ruimte geeft voor maatwerk. Daarom stelt de PvdA een wijziging van artikel 10 voor. De fractie is niet tegen wachtgeld, maar vindt het niet reëel dat een vertrekkend statenlid op het moment dat hij een aanzienlijk inkomen heeft nog twee jaar een uitkering krijgt. Tijdens de statenvergadering zal op grond van de volgende argumenten hierover een amendement worden ingediend.

- Er moet zorgvuldig met gemeenschapsgeld worden omgegaan en er gaat een verkeerd beeld van uit wanneer de staten zelf hun uitkering kunnen regelen.
- Het IPO onderzoekt of de vergoeding voor het statenwerk nog wel in overeenstemming is met de tijd die eraan wordt besteed.
- Iemand met een inkomen moet op voorhand niet voor wachtgeld in aanmerking komen.

De heer DOHLE zegt dat ook zijn fractie een bedenking heeft bij artikel 10. Zo'n anderhalf jaar geleden ontstond nogal wat commotie toen enkele Limburgse statenleden hun statenlidmaatschap opzegden nadat zij een functie in de politiek hadden aanvaard. Zij hadden, volgens de regels terecht, maar volgens de geest onterecht, gebruikgemaakt van de wachtgeldregeling.

Er wordt nu gekeken naar de dag waarop iemand ophoudt statenlid te zijn, maar als die termijn wordt verbreed tot twee of drie maanden, is er geen sprake meer van een stapeling van functies op het allerlaatste moment. Hoe dat precies in de regeling moet worden geformuleerd, kan spreker niet aangeven, maar die regel zou wel toegevoegd moeten worden.

De heer VEENSTRA vraagt of bij het aftreden van een statenlid dan naar het inkomen wordt gekeken of naar zijn andere functies.

De heer DOHLE wijst op artikel 10c, eerste lid. Als een statenlid bijvoorbeeld wordt benoemd tot wethouder, kan hij besluiten zijn statenlidmaatschap pas op te zeggen op het moment dat hij daadwerkelijk wethouder is. Op dat moment heeft hij een dubbele functie: hij is wethouder én statenlid. Met de voorgestelde regeling kan dat nog steeds voorkomen. Op dit punt zou de regeling geamendeerd moeten worden, de regeling moet in ieder geval hufferproof worden.

De heer BAAS vraagt of hij dan moet denken aan iets dergelijks als met de heer Rijpstra aan de hand was.

De heer DOHLE heeft zich gebaseerd op de commotie van anderhalf jaar geleden. Hij bemoeit zich niet met de wachtregeling van andere gremia.

In het bedrijfsleven krijgt iemand die zijn werk verliest, een uitkering krachtens de WW; in het openbaar bestuur heet die uitkering wachtgeld. Net zomin als de WW inkomensafhankelijk moet worden, moet dat de uitkering vanuit het openbaar bestuur het geval zijn.

Als tot een andere regeling wordt besloten, moet daarmee in ieder geval tot de wisseling van de wacht, dus tot 2007 gewacht worden, omdat de nu zittende statenleden zijn aangetreden met de nu geldende voorzieningen.

De wachtgeldregeling houdt een op een verband met de vergoeding die statenleden krijgen. Die vergoeding is 15 jaar lang niet meegegroeid en het is dan slecht er ook nog wat af te halen.

Als de vergoeding voor het statenwerk eenmaal een normaal niveau heeft bereikt, zal de situatie anders zijn.

De heer VEENSTRA wijst erop dat de werkloosheidsuitkering een bepaald percentage van iemands inkomen is. De PvdA wil uitsluiten dat mensen met een goed inkomen daarnaast nog een bepaald percentage van de vergoeding ontvangen die zij kregen toen zijn statenlid waren.

De heer DOHLE merkt op dat het ook bij het wachtgeld om een percentage gaat. Als een statenlid bij zijn huidige werkgever werkloos wordt, wil hij toch ook WW op grond van zijn salaris, zonder dat daarbij naar de vergoeding voor het statenlidmaatschap wordt gekeken?

De heer VEENSTRA wil situaties uitsluiten waarin mensen die goed verdienen, van de wachtgeldregeling gebruik gaan maken. Nu de controles op naleving van allerlei regelingen steeds strenger wordt, moeten de staten het goede voorbeeld geven.

Omdat de verordening nu voorligt, is het nu de tijd om de verordening aan te passen en niet te wachten tot 2007.

Als statenleden van mening zijn dat in relatie tot de uren die zij aan het statenwerk besteden de vergoeding te laag is, moeten zij daar iets aan doen. Maar dat is heel iets anders dan wachtgeld.

Mevrouw KLIP wil zich beperken tot een enkele opmerking, omdat het voornamelijk een zaak van de staten is.

De formulering van artikel 25 zal nader bekeken worden.

De provincie kan een dienstauto beschikbaar stellen voor het woon-werkverkeer, maar Drenthe heeft dit niet gedaan. De dienstauto wordt alleen gebruikt voor dienstreizen.

Alvorens te besluiten tot wijziging van artikel 10, moeten de staten zich realiseren dat de voorgestelde regeling de maximale mogelijkheid aangeeft. In 1998 hebben de staten van Drenthe een motie aangenomen, waarin de uitkering is gekoppeld aan de duur van het statenlidmaatschap. Een statenlid heeft gedurende een jaar recht op 80% wanneer hij een volledige statenperiode achter de rug heeft. Het recht op een uitkering van 70% gedurende het tweede jaar geldt pas na twee volledige statenperiodes. Er is in 1998 dus niet gekozen voor een inkomensstoets.

Met betrekking tot de stapeling van functies wijst spreekster op hetgeen in de toelichting op pagina 14 staat over artikel 10. Er zal in de geest van de regeling worden gehandeld, wat betekent dat de inkomsten uit een nieuwe functie die twee weken voor het beëindigen van het statenlidmaatschap wordt aanvaard, met de uitkering worden verrekend.

De heer BOMHOF wijst erop dat in artikel 10 zelf staat dat niet wordt gekeken naar de inkomsten voor het opzeggen van het statenlidmaatschap. Bij een procedure zal de tekst van de regeling altijd bepalend zijn en vandaar de zorgen van de VVD.

TWEEDE TERMIJN

De heer VEENSTRA deelt mee dat zijn fractie een amendement zal indienen.

Mevrouw WESTERKAMP vindt het te ver gaan de regeling hufferproof te maken. Bestuurders mogen bepaalde dingen gewoon niet doen.

Het is de verantwoordelijkheid van elk individueel statenlid om al dan niet gebruik te maken van de wachtgeldregeling. Het IPO moet maar bekijken of de nieuwe regeling reëel is.

De heer VEENSTRA wijst erop dat ook de burger niet zelf kan beoordelen of het reëel is van een regeling gebruik te maken. Er gelden toch strakke regels voor huursubsidie en de Algemene Bijstandswet? De staten kunnen een goed voorbeeld geven door ook voor zichzelf strakke regels te stellen.

Mevrouw KLIP wacht het amendement met belangstelling af.

De VOORZITTER constateert dat het stuk de B-status krijgt.

(De heer Veenstra verlaat de vergadering.)

17. Statenstuk 2005-198: 5e wijziging Begroting 2005

De heer HUIZING wijst op de afspraak dat bij begroting en rekening dezelfde systematiek gehanteerd wordt. In de begroting staat wat gaat gebeuren en wat het mag kosten en in de rekening staat wat is gedaan. Die systematiek wordt in begrotingswijzigingen niet toegepast. Zo worden in het programma Openbare orde en veiligheid de kosten van oefeningen en opleidingen met ruim € 58.000,- teruggebracht met als argument de bezuinigingstaakstelling. Wat is dan van de beleidsdoelstelling geschrapt? Begroting, begrotingswijzigingen en de rekening moeten op dezelfde manier gerubriceerd worden om duidelijk te krijgen wat er aan de hand is.

De heer LANGENKAMP vraagt een toelichting op de post van € 63.000,- voor onvoorziene representatieve verplichtingen. Zijn die verplichtingen al geweest of komen die nog? Enige onderbouwing van de onvermijdelijkheid van die uitgave ontbreekt. Als het geld al is uitgegeven, is dat vreemd want dat geld was nog niet beschikbaar gesteld.

In de begrotingswijziging ontbreekt het besluit over de risicokaart. Er zou een overschot worden gestort in de Reserve frictiekosten, maar daarvan is in deze begrotingswijziging niets terug te vinden. Daarom is het zaak voor begrotingswijzigingen dezelfde systematiek toe te passen als voor begroting en rekening. Hij steunt dit voorstel van de heer Huizing.

De heer SCHAAP zegt dat het college de suggestie die de heer Huizing deed goed zal bekijken, omdat het logisch is voor begroting, rekening en begrotingswijzigingen dezelfde systematiek te volgen. Het bezoek van de Koningin, waarvoor € 63.000,- is uitgetrokken, heeft nog niet plaatsgevonden.

TWEEDE TERMIJN

De heer LANGENKAMP herhaalt zijn vraag over de getallen uit de risicokaart. Hij wil hierover meer duidelijkheid en wil er daarom in de staten op terugkomen.

De heer HUIZING stelt vast dat de heer Langenkamp en hij het niet over hetzelfde hebben.

De VOORZITTER zegt dat het voorstel als B-stuk naar de statenvergadering gaat.

18. Sluiting

De VOORZITTER stelt voor dat de heer Swierstra namens de commissie een opkikker krijgt in de vorm van een bloemetje.

Met de heer Ooms zal worden overlegd over een andere datum om zijn toelichting te komen geven.

Vervolgens sluit hij om 17.58 uur de vergadering.

Vastgesteld in de vergadering van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie van 19 oktober 2005.

, voorzitter

, commissiegriffier

TOEZEGGINGEN

gedaan in de vergadering van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie, gehouden op 14 september 2005 in het provinciehuis te Assen.

Pagina

- 9 Mevrouw KLIP zegt toe dat het antwoord op de vraag wat de financiële gevolgen zijn van het nieuwe HRM-beleid aan het verslag wordt toegevoegd.
- 16 De heer SCHAAP zegt dat de effecten van fase II van "Da's nou Drenthe!" in het najaar van 2006 worden meegedeeld.
- 23 De heer SCHAAP zegt toe na te zullen gaan wat de knelpunten met de provinciale regelgeving zijn voor de twee geblokkeerde bedrijven.
- 25 De heer SCHAAP zegt dat de producten medium term notes, commercial paper en derivaten uit het Financieringsstatuut worden geschrapt.
- 28 Mevrouw KLIP zegt toe dat de formulering van artikel 25 nader zal worden bekeken.